

UFO-NYTT

4

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

Nr: 4

1977

Årgång 1

STORT SOMMARNUMMER

Kavalkad över aktuella
UFO - händelser och ökad
kunskap om UFO - fenomen

Utgiven av :
Kalmar Ölands -
U F O Förening

Små gröna män kidnappade korpralen?

SANTIAGO

Den befälhavande korpralen beordrade sina män i stridsställning. Därefter skulle han enligt manskapet helt enkelt ha försvunnit. Efter en kvart "återkom" korpralen.

Han återfick medvetandet efter cirka tre timmar. Dessutom uppgavs klockans datum ha flyttats fram fem dagar och korpralen ha fått motsvarande tids skäggstub

I och med uppskjutningen nyligen av en amerikansk kommunikations-satellit har nu 10 000 objekt tillver-kade av människan skickats ut i rymden, meddelar det nordameri-kanska försvarskommandot Norad.

Det tiotusende föremålet blev den amerikanska kommunikationssatelliten "Triple-7" som sändes upp från Cape Canaveral. Triple-7 är utrustad med sofistikerade störningsbegränsare.

"Rymdskroten" inbegriper satelliter, utbrända raketsteg, skyddskåpor och annan utrustning som följer med ut i rymden tillsammans med nyttolast.

Ja nu har vi haft Vår. Och det är åter dags för ett nytt nummer av UFO- Nytt.

Tiden går fort nu när vi fått värme i luften, Och det har inte varit så stora akteviteter i luften nu en tid, Men nu när vi startat våra Nattobservationer så får vi väl hoppas att vi ska få syn på något i luften. Och UFO-KÖS Ungdomssek, har kommit ut med ett antal egna tidningar, och jag hoppas på ett lycka till med deras tidning.

Ja nu närmar vi oss UFO-KÖ:s sommarläger som äger rum 17 - 19 juni, och den blir mycket spännande efter som vi redan gjort ett program som är väl genomtänkt. Anmäl dig till LÄGRET senast 15 Juni.

Det är verkligen glädjande att det kommer så många, på våra Nattobservationer.
Du vet väl att vi har korv, läsk och FÄRG-TV i klubbstugan.

Vill TACKA föreningar i NORDEN för erhålligt material och tidningar. Samt Läsarnas STORA intresse för denna tidning (UFO - NYTT) .

TYVÄRR så kan tidningens tryck vara sämre på en del sidor, Och det kan hända att det kan vara dubbla sidor ibland, det beror på att Tidningen görs helt maskinellt , jag hoppas att ni har överseende med detta.

DU som ej betalt medlemsavgiften för 1 9 7 7
bör SNARAST göra detta, då det nu har dykt upp
ytterligare förmåner för våra medlemmar.

Se bifogat informationspaket . . .

Till Sist : TREVLIG U F O- Sommar

LEIF ANDERSSON

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas [REDACTED] på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

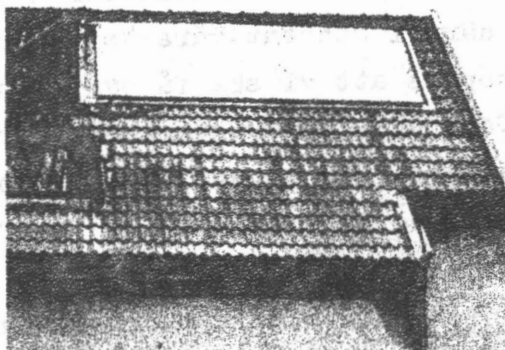
Bidrag kan sändas direkt till:

UFO - NYTT

Box 3001

381 03 KALMAR

Nytt i korthet

Serietillverkade solfångare. Eurodivisionen TeknoTerm lanserar ett solvärmesystem för uppvärmning av varmvatten, dimensionerat för att klara upp till 70 procent av en normalvillas varmvattenbehov.

För att utnyttja solenergin måste den fångas upp, det sker med hjälp av en solfångare. TeknoTerms solfångare är den första som serietillverkas i Sverige. Den uppfyller svenska krav och normer, byggd för vårt speciella klimat.

Varje solfångare är 1 kvm (2x0,5 m). För uppvärmning av varmvatten räcker det normalt sett med 6-8 solfångare. Pris per solfångare ca 625 kr.

Solvärmesystemet, som tillverkas av TeknoTerms företag i Kalmar, är helt komplett och innehåller förutom solfångare bl a värmemagasin, reglerutrustningar och dräneringskärl. Ett speciellt utarbetat dataprogram gör det möjligt att skräddarsy solvärmepaket och beräkna det ekonomiska resultatet i varje enskilt fall.

Bilden visar en villa som utrustats med solvärmesystemet. Åtta solfångare har monterats på taket.

Liv på Jupiter?

Väldiga gasformiga varelser kan leva i jätteplaneten Jupiters täta atmosfär, tror de amerikanska vetenskapsmännen Carl Sagan och E. E. Salpeter, enligt en artikel i New Scientists Magazine. Varelserna kan vara så stora att de blir synliga för kamerorna på de amerikanska rymdsonderna Mariner 11 och 12, som skickas upp i höst.

I själva verket har varelserna redan setts från jorden i form av en ofta observerad rödfärgning av planeten, hävdar de båda forskarna. Atmosfären på planeten Jupiter, som är 1.400 gånger så stor som jorden, kan liknas vid haven på jorden, där fiskar lever av plankton. De stora "ballonggubbarna" rör sig genom att pumpa ut helium, menar amerikanerna.

Universums ålder

Universum kanske är hela 20 miljarder år gammalt, ca 5 miljarder år äldre än man tidigare trott, säger två astrofysiker på Chicagouniversitetet.

Forskarna, David Schramm och Ken Hainebech på Enrico Fermi-institutet på universitetet, berättar att de gjort sina beräkningar med nya, mer känsliga metoder för att datera kemiska ämnen.

De har använt Rhenium-87, ett ämne man tidigare inte kunnat använda för datering av händelser i kosmos på radioaktiv väg.

Rhenium-87 har en halveringstid på 40 miljarder år, den tid det tar för hälften av den ursprungliga mängden att sönderfalla radioaktivt.

TEFAT. Den första internationella kongressen om flygande tefat öppnas i den mexikanska staden Acapulco den 19 april.

Det sägs i Borgholm

att ölandsufologen Gunnar Schelin inbjudits till en världskonferens om ufo som hålls i Acapulco. Han har emellertid avböjt - det är fullt upp att göra med öländska observationer av oidentifierade föremål.

TEFAT. Den "första internationella kongressen om oidentifierade flygande föremål i rymden (UFO)" avslutades i helgen i Acapulco, Mexiko. Pressen var besviken. De ca 26 talarna, bland dem schweizaren Erich von Däniken, som alla har skrivit böcker om "flygande tefat", beskylldes av journalisterna för att bara eftersträva publicitet åt sig själva. De har inte lagt fram tillstymmelse till bevis för sina påståenden, ansåg man. (TT-DPA)

URANUS. Kinesiska astronomer har upptäckt att planeten Uranus har en ring omkring sig, rapporterar nyhetsbyrån Nya Kina.

Bråte från rymden

Vad som först troddes vara en meteorit, som slog ned omvärvd av flammor i norra Colorado i USA, har visat sig vara resterna av en sovjetisk rymdraket, nämligen den som sköt upp Kosmos 897 i bana runt jorden. Det meddelar nordamerikanska luftvärnskommandot. Nedslaget vållade inga skador. Ögonvittnen trodde först att det rörde sig om ett störtande flygplan.

Våra läsare är välkomna med inlägg under denna avdelning, de må röra sig om tidningens innehåll eller någon annan fråga, som kan vara av allmänt intresse. Tidningen åtager sig inget redaktionellt ansvar för införda insändare.

"MYSTISKA UBÅTAR"

Har vi någon slags djävulstriangel även i Östersjön? Området Gotska Sandön - Almagrundet - Hävringe. Största djupet inom området är 459 meter.

Med anledning av att det svenska fartyget Immeln, efter att ha stött på ett okänt mystiskt föremål, har sjunkit mellan Gotska Sandön och Almagrundet har det i pressen setts stora articklar: "Helikopter registrerar mystiska ljud", "Okänd ubåt på botten", "Mystiska ljud var ingen ubåt" o.s.v. Man har spekulerat om vad det var som orsakade olyckan. Det gissas på en okänd ubåt.

Ja-ifrågavarande område har varit platsen där man skådat de mest märkliga ting. Vid flera tillfällen har det setts lysande föremål vars ursprung inte kunnat fastställas. Man har också ett flertal gånger jagat ubåtsliknande objekt, men utan resultat.

I juli förra året meddelades det att "Mystiska ljus setts över Östersjön vilket vållat stort pådrag. En av marinens helikoptrar, kustbevakningsfartyg från Gotland, Östergötland och Södermanland deltog i spaningarna." Ljusföremålen var emellertid vita och gröna - nödraketer är som bekant röda. Inget nödställt fartyg kunde spåras vid tillfället.

Under årens lopp har också vid många tillfällen iakttagits ubåtsliknande föremål. I flera fall har det rapporterats att de saknat kommandobrygga. En seglare berättar att han vid ett tillfälle såg ett stort ubåtsliknande objekt dyka upp alldeles intill sin båt. Föremålet saknade både kommandobrygga och manlucka. I fören såg han en kula sitta på en stång och i aktern något fenliknande. Efter bara någon minut försvann åter farkosten i djupet. För en hel del år sedan sågs ifrån en skuta, som närmade sig almagrundet, "Ett stort ubåtsliknande föremål komma ifrån rymden och dyka ned i havet, varvid vattnet stänkte ett trettiotal meter högt. Ett katalinaplan försvann likaså på ett mystiskt sätt, man hittade aldrig några vrakspillror.

Liknande fenomen har inträffat på flera ställen bl.a. i finska insjöar och i arktiska områden.

För några år sedan vållade "okända ubåtar" i Norska fjordar bekymmer. En norsk-engelsk eskader bevakade området och fällde ett stort antal sjunkbomber, med ubåtsnät täppte man till fjordinloppen, men lyckades aldrig fånga den objudne gästen. Så en natt såg en norsk familj "ubåten" försvinna rakt upp i skyn. I dagarna kommer åter rapporter från Norge om att "främmande ubåtar" setts i norska fjordar.

Säkerligen kommer man även denna gång att misslyckas i sitt försök att taga hand om den objudne gästen. "Främmande makter" driver här sitt spel - och vi står helt maktlösa.

Ölänning.

dödförklarade

Livet efter döden är ett ämne som i alla tider har intresserat människan. Jag skall här skriva lite om döden och om det eventuellt finns ett liv efter detta. Ett par intressanta böcker i ämnet är: "Samtal kring döden" av Dr. Elisabeth Kübler-Ross och "Åter från döden" av Dr. Raymond Moor.

Det som skrämmar mest vid tanken på döden, är för somliga smärtan. Men isolering och ensamhet är nog de största problemen. Därför har ofta uppricktigt religiösa lättare att dö. Deras tro övertygar dem om att de aldrig är ensamma och övergivna i universum.

Hur tidigt bör man vänja sig vid tanken på döden? Redan vid barndomen bör man låta barn uppleva sorg och förlust. När t.ex. ett husdjur dör, begräv djuret med en liten ritual. Smussla inte bara undan djuret i soptunnan.

Så har vi den stora frågan finns det ett liv efter detta? Vad händer när vi dör?

Dr. Kübler-Ross har träffat ett stort antal personer som har upplevt den sk. "nära döden". Det är personer som räddats till liv efter att ha ansetts som kliniskt döda av läkare. Personer som till följd av olyckshändelse, allvarlig kroppsskada eller sjukdom kommit mycket nära fysisk död. Personer som medan de dog kunde berätta hur de upplevde det för andra närvarande.

Många människor berättar om egendomliga hörselintryck i dödsögonblicket, både behagliga och obehagliga. Samtidigt med ljudupplevelsen har de döende ofta en känsla av att de rycks med av någon mörk passage. Det kan vara en grotta, en brunn, en sänka, ett hålrum, en tunnel eller en dal.

Efter att ha passerat genom tunneln, kan den döde plötsligt finna att han står och tittar på sin egen kropp, från någon punkt utanför den. Som om han vore en annan person i rummet.

De säger att de har lämnat sin fysiska kropp och befinner sig sedan i en sk. andlig kropp. Hur de än anstränger sig för att meddela sig med omgivningen så tycks ingen höra dem. De är också osynliga och saknar substans. Den kanske mest svårfattliga gemensamma faktorn, som gjorde det största intrycket på de olika individerna är mötet med ett starkt ljus.

Ljuset är först mycket svagt, men blir snabbt klarare tills det kommer att lysa med överjordisk glans. Alla har hävdats att det rör sig om en varelse. Den kärlek och värme som strömmar mot den döde, från denna varelse, är gränslös, och obeskrivlig. Den döde känner sig helt insluten och upptagen i den.

Vad ljusgestalten identifieras med beror på den dödes religiösa bakgrund. En kristen identifierar ljusgestalten med kristus, en jude med en ängel. En icke kristen identifierar gestalten som en "ljusgestalt".

När ljusgestalten visat sig börjar den meddela sig med personen i fråga. Frågan kan vara "är du redo att dö" "vad har du gjort med ditt liv som är gott"? Det är ingen anklagelse eller hot. Oavsett vad de kommer att svara, eller vad de känner strömmar kärlek och förståelse mot dem.

Den första stunden av döden är en förtvivlad önskan att återvända in i kroppen igen, och en oerhörd sorg över ha avlidit. Men när den döde nått ett visst stadium av upplevelsen, vill han inte längre vända tillbaka. Detta gäller särskilt dem som mött ljusgestalten.

Alla dessa personer som har gett detta material har ju återvänt till det fysiska livet. De har dragits tillbaka genom samma svarta tunnel, som de passerade igenom först. De är få som har något intryck av hur de kom tillbaka till kroppen. De flesta säger att de somnade, sen' vaknade och då var de tillbaka till jordelivet.

Ingen av dessa personer tvivlade på att det var verklighet. Men många människor tvivlar på dessa och säger att det bara är hallucinationer eller att de helt enkelt är tokiga.

Men tack vare att så många upplevt liknande saker har folk nu vågat tala om det. Förr teg man med sådana här saker. Till sist ett litet exempel på hur en man har upplevt döden:

"En man ligger för döden. Han når ett tillstånd av svår fysisk plåga och hör hur han dödförklaras av läkaren.

Han börjar nu höra ett obehagligt ljud, ett starkt ringande eller surrande, och känner samtidigt hur han snabbt förflyttar sig genom en lång mörk tunnel. Därefter befinner han sig plötsligt utanför sin egen fysiska kropp och ser den på avstånd. Han iakttar återupplivningsförsöken som en utanför stående åskådare. Han konstaterar att han fortfarande har en "Kropp" men av helt annorlunda slag och med helt annorlunda egenskaper än den fysiska kropp han har lämnat.

Snart kommer andra för att möta och hjälpa honom. Han skymtar döda släktingar och vänner. En varm och kärleksfull ande -en ljusgestalt- visar sig. Denna gestalt ställer en fråga till honom, men inte i ord, och ber honom att utvärdera sitt liv och hjälper honom genom att visa honom en ögonblickssnabb rekapitulation av alla viktigare händelser i hans liv.

Så finner han att han nalkas någon sorts barriär eller skiljelinje, som tydligen markerar gränsen mellan jordelivet och livet efter döden. Det visar sig att han måste återvända till jorden, att tidpunkten för hans död ännu inte är inne. Men vid det här laget har han fångats av upplevelserna i livet på andra sidan och vill inte vända tillbaka. Han överväldigas av en intensiv känsla av glädje, kärlek och frid. På något sätt återförenas han emellertid med sin fysiska kropp och livet på jorden.

Senare försöker han berätta om sin upplevelse, men har svårt att finna ord för att beskriva dessa utom-jordiska episoder. Han märker också att andra är skeptiska och kanske till och med hånfulla och till sist beslutar han sig för att hålla tyst om saken. Men erfarenheten har ett djupgående inflytande på hans fortsatta liv."

"En som inte tror på ufo".

Upplösningen på detta långa drama är svår att spekulera i, men ett är säkert - den kommer att tilldra sig långt större intresse från allmänheten än vad årtionden av trägen jakt på bevis gjort. När väl de så kallade Flygande Tefatens existens officiellt bekräftats - kommer då gåtans lösning att läggas i en förklarande dager? Knappast...

Försöken till godtagbara förklaringar blir många, men det orsakssammanhang som verkligen har resulterat i att vår värld med tämligen god säkerhet kan sägas ha invaderats av en okänd makt kommer aldrig att uppdagas. Detta förhållande ger fantasin fritt spelrum. Vi måste i alla fall leta godtagbara lösningar redan idag. Här tycker jag att UFO-debatten på ett betänkligt sätt sparat ur, och snarare skapat en idélös inavel än en levande, nyskapande diskussion.

Så här är det:

Jag är säker på att intelligent liv ute i universum är en frekventerad företeelse, jag tror fullt och fast på människan överlägsna civilisationer, men låter man bli att lägga ett science fictionsskimmer över "de gröna männens" tekniska färdigheter, låter man bli att använda universum som nån slags sopstation för mediokra UFO-förklaringar, utan inordnar fenomenet i en strikt fysisk världsbild, som människan känner den, blir inte bilden en annan då? Fångade i tiden och rummet villar invasionsflottan bort sig i det ofattbart väldiga universum som omger oss; fastnar i tidsfickor vars otroliga avstånd ifrån varandra obarmhärtigt förvandlar varje eventuell resenärs livslängd till ömkliga tickanden av bråkdelar av en sekund. Sannolikheten att flottan sen skulle kunna hitta fram till Jorden i denna vidsträckta ocean är i det närmaste försumbar; att hitta ett visst bestämt sandkorn i Europa är en enklare uppgift. Låter man sen också bli att behandla UFO:s som om de kom från en allt igenom människan överlägsen kultur lyker ännu intresantare nyanser upp; om de är tekniskt överlägsna men ohjälpligt kulturellt handikappade, upplever en långsamt dödande dekadens bland de sina, sitter vi då inte alla i samma båt?

Och på tal om "små gröna män" (som något vittne vid en närobservation en gång ska ha beskrivit varelserna). Är det inte väldigt lätt att föreställa sig monster av det slaget nedan de kusligaste monster av alla i detta fallet - vore det inte tefatsvarelser som såg ut som människor?

Regeringen planerar forcera satsningen PÅ VINDKRAFT

ÄLVKARLEBY (TT:s utsände)

På torsdagen invigdes Sveriges första vindkraftverk i Älvkarleby i norra Uppland. Om det också var början på en "ny era" när det gäller energiförsörjningen är oklart. En försiktig optimism präglade dock energiminister Olof Johansson (c) och de experter som var på plats vid invigningen.

- Många frågor måste besvaras innan man kan satsa på serieproduktion av vindkraftverk, sade experterna.

- Det finns ett starkt opinionstryck att skynda på utvecklingen och få svar på frågorna, sade energiministern.

Kalkugnens vindkraftstation i Älvkarleby är det första vindkraftverk av större format som anslutits till ett elnät. En avsikt med provanläggningen är att studera just samspillet mellan vindkraftsaggregatet och det allmänna kraftnätet.

Aggregatet har ett 25 meter högt torn. Långt upp sitter en vindsnurra, som har två blad. Det är 18 meter mellan vingpetsarna.

Anläggningen har byggts av SaabScania på uppdrag av nämnden för energiproduktionsforskning. Vattenfall, som har en kraftstation i Älvkarleby, har svarat för anslutningen till kraftnätet.

Anläggningen är blygsam jämfört med de prototypanläggningar som regeringen redan diskuterar

och där Gotland nämnts som aktuell plats.

Den invigda provanläggningen har kostat närmare 5 miljoner kr, medan en prototyp för ett verkligt stort vindkraftverk kommer att kosta ca 40 miljoner kr.

Den senare prototypen skulle få ett aggregat på 2 megawatt. Aggregatet sitter då på ett ungefär 75 meter högt torn. Kraftverket i Älvkarleby har en effekt på 50 kilowatt, i stort inte mer än att några hushålls förbrukning på ett år täckts.

Älvkarleby blir en prototyp för prototypen. Utrustningen har utformats så att teknikerna skall kunna genomföra försök med andra typer av nav, generatorer, m m.

Ett av problemen är att vindkraft tar mycket plats, påpekar energiministern i invigningsstalet.

- Att få ut 5 000 megawatt (MW) fördelat på 2 500 vindturbiner som har 70 meters diameter skulle kräva en bruttoyta av 2 500 kvadratkilometer om man förutsätter ett avstånd av en kilometer mellan agg-

regaten. Det är ungefär en halv procent av Sveriges yta.

amtidigt avslöjade Johansson att regeringen kommer att forcera satsningen på vindkraft.

- För att snabbare införa vindkraft i Sverige överväger regeringen att redan i år föreslå att vindenergiprogrammet utökas med ett eller flera stora prototypkraftverk. Ett av dessa kan sannolikt placeras på Gotland.

Enligt energiministern dröjer det dock in på 80-talet innan vindkraften kan ge nämndvärda bidrag till energiförsörjningen.

- Det borde vara möjligt att 1985 installera omkring 50 tvåmegawatts aggregat per år och 250 år 1990. Av totalkostnaden för ett sådant program, kanske 50 miljarder kr, skulle en stor del bli beställningar hos svensk industri.

- Det bör finnas förutsättningar att producera 10-30 terawatt-timmar per år med vindkraft, vilket motsvarar 15 till 40 proc av dagens elproduktion i Sverige, ansåg Olof Johansson.

VARFÖR SÅ TYST?

Har man skrinlagt hela det storstilade rymdprogrammet? Man har kunnat i radio, TV och tidningar kunnat följa de olika satelliternas färder. De bemannade månfärdernas olika faser. Viking I och Viking II:s landning på Mars. Man kunde följa dessa satelliters automatiska grävskopars bökande i marsjorden för att utröna om någon form av liv möjligen skulle finnas där. Kameran svep över ytan tycktes avslöja en helt steril miljö. Det utlovades rapporter allt efter som rön gjordes. Så plötsligt lägger man på locket och det blir helt tyst. Varför? Har man verkligen påträffat något som gör att man inte vågar avsäga sanningen för allmänheten? Har det påträffats varelser av människo-liknande art. Eller har man sett några andra som varit före oss i kapp- löpningen om att avslöja Mars hemligheter. Har dessa baser på vår grannplanet? Är deras teknik så överlägsen vår egen att NASAs ledning inte vågar fullfölja sitt rymdprogram. Får vi någonsin veta sanningen? Varför tiger massmedia? Detta är frågor som man ofta ställer sig.

Gunnar Schelin

Vindkraft-planerna påskyndas

□ För att snabbare införa vindkraft i Sverige överväger regeringen att redan i år föreslå att vindenergiprogrammet utökas med ett eller flera stora prototypkraftverk. Ett av dessa kan sannolikt placeras på Gotland.

□ Det sade energiminister Olof Johansson (c) när han på tisdagen invigde en försöksanläggning för vindkraft vid Kalkugnen, nordost om Älvkarleby i Gästrikland.

□ Vindkraftverket är ett bevis på att de alternativa energikällorna tidigare har underskattats, sade Johansson.

— De stigande priserna på elektricitet från såväl kärnkraftverk som ifossileldade kraftverk motiverar emellertid en omvärdering av vindkraftens betydelse för den framtida svenska elförsörjningen.

□ Enligt energiministern måste dock ambitiösa forsknings- och utvecklingsprogram genomföras och det dröjer sannolikt in på 1980-talet innan vindkraften kan ge nämnvärda bidrag till den svenska energiförsörjningen.

— Enligt beräkningar jag tagit del av bör det finnas förutsättningar att producera 10–30 TWh/år, motsvarande 15 till 40 procent av dagens elproduktion i Sverige, med vindkraft.

□ Det svenska vindenergiprogrammet har inte bara betydelse för landets energiförsörjning. Även den svenska industrin bör med stora vindkraftverk kunna få en produkt med stor potentiell exportmarknad.

SISTA SIDAN

Freoner förbjuds i spray

STOCKHOLM(TT)

Det kommer att bli förbjudet att använda så kallade freoner i som drivmedel i sprayförpackningar från 1 januari 1979.

Produktkontrollnämnden fattade på fredagen detta principbeslut sedan de amerikanska forskningsrättens ansetts tyda på att freoner kan påverka stratosfärens ozonskikt och därmed skada vår miljö.

Beslutet innebär inte något förbud mot sprayförpackningar eller aerosolförpackningar som sådana. Beslutet innebär dock att användandet av så kallade klorfluoralkaner som är den kemiska beteckningen för märkenamnet freoner kommer att regleras.

Ny period av värme

MOSKVA: På 1980- och 90-talen kan vi vänta oss en ny värmeperiod som sannolikt fortsätter en bit in i nästa årtusende och kulminerar åren 2300–2400. Sedan blir det kallare igen.

Dessa prognoser står i Moskva-tidningen Sovjetiska Rossija som inhämtat expertutlåtanden.

Esrange hotas av vägar och friluftsliv

Den svenska raketbasen Esrange hotas av vägbyggen och friluftsliv. Rymdbolaget begär därför att regeringen skall stoppa domänverkets pågående och planerade vägbyggen i området. De vägar som redan finns bör spärras av effektivare än nu.

Det är för att exploatera skogen som domänverket och privata skogägare börjat bygga vägar i Esranges säkerhetszoner, där raketer kan slå ned om det blir något fel.

— Domänverket och andra markägare tycks kunna bygga vägar utan att ta hänsyn till andra intressen, säger Arne Helger vid Rymdbolaget. Om nu vägbyggena

får fullföljas kommer det rörliga friluftslivet att öka starkt i området. Det betyder att Esranges sonda-ketverksamhet väsentligt försvåras.

Rymdbolaget påpekar att verksamheten vid Esrange grundas på ett riksdagsbeslut och att regeringen därför bör bestämma hur Esranges intressen skall skyddas.

Hästen vägrade gå med "fel" kista

Både min mor och morbror var "synska" och upplevde en del svårförklarliga saker. Bland det min morbror var mest gripen av var när han under första världskriget körde "likskjutsar" från Umeå till sin hemsocken norrut. Många dog ju i sina hem av Spanska sjukan, men även från Umeå lasarett var det en del transporter.

En senhöstdag när kistan var pålastad verkade hästen ovanligt motsträvig. En bit uppåt "Gammliä" blev det stopp. Hästen fick vila en stund och fick havre i sin tornister, men han vägrade återigen att gå. Något var alldeles gallet, det var bara att vända. Och nu gick det undan! Vid det stora sjukhuset var vaktmästaren alldeles bestört — fel kista hade blivit medsänd. Lättnaden var stor när misstaget blivit rättat. Och nu gick hästen hem utan protester. R.H.

Natten i spöket

De gamla har berättat — så börjar många historier — så även den här som jag nu vill berätta om. I början av 1900-talet bodde ett gammalt strävsamt par i en mindre socken på mellersta Gotland i en stuga innehållande kök med öppen spis och där bakom murad ugn samt ett par kamrar. De hade alltid varit skötsamma och tagit vara på sitt och särskilt hustrun hade ord om sig att vara sparsam. Och så en dag dog hustrun helt hastigt utan att kunna tala om den ev. hemlighet som hon ensam kände till och som skulle förorsaka att hon ej kunde finna ro på den andra sidan.

Mannen bodde kvar i stugan och några dagar efter hustruns död började oväsendet i huset. Värst huserades det i köket där kärlen slammade, möbler flyttades och ugnsluckan öppnades och stängdes. Utanför på vägen hade nattvandrare mött en skepnad utan något som helst huvud och en dräng från grannsocknen som med häst och vagn skjutsat en djurläkare hem på natten hade vid återresan hem mött samma skepnad och han hade haft all möda att hålla hästen kvar på vägen.

Så stod det alltså till och änkemannen hade blivit så uppskrädd att han inte vågade ligga ensam i sin stuga, utan han hade vidtalat någon granne att vara hos sig på nätterna. En bondson som kände sig liksom lite förmer än de andra grannarna, kände sig förpliktad att närmare undersöka saken, och för den skull begav han sig en kväll till stugan för att tillsammans med änkingen övernatta i "spöket".

Två andra bondesöner, som så att säga höll sig närmare jorden fick för sig att den natten så skulle de vikariera för det ev. spöket. Vid midnatt begav de sig till stugan, fattar tag i och börjar banka och slå på ytterdörren samt springer sedan därifrån och råkar då stöta till en gårdsgård, med ännu ett stort brak som följd. Därefter beger de sig hemåt för att invänta morgondagens bulletin som de blev informerade om i högtidliga ordalag sålunda:

"Det där med spöken där uppe i stugan det äger sin rikthet. Jag satt på en stol — jag hade tagit fram mitt fickur och konstaterat att klockan var tolv precis. Vi fick då höra ett fruktansvärt larm på förstugedörren samt strax därpå ännu ett stort brak, så där försegrar saker som vi inte kan förklara".

Änkingen sålde sedan fastigheten. Den nye ägaren lät modernisera huset, bl.a. revs den gamla bakugnen. Det sades att han därvid fann en gömma innehållande en del penningar, och att det varit för dessa penningar som hustrun inte fick någon ro. Den nye ägaren besvarades aldrig av några spökerier, och han förnekade bestämt att han hittat någon penninggömma.

J. D.

Visad till graven

En gammal dam i 90-årsåldern berättade en gång detta för mig, som hon tyckte var så underligt, en upplevelse hon aldrig kunnat glömma. Hennes bror hade flyttat till England. De brevväxlade med varandra, men träffades inte, varken i England eller i Sverige. En dag fick hon ett meddelande om att hennes käre bror omkommit i en olycka och redan var begravd.

Efter fem år besökte hon England och åkte då bl.a. till kyrkogården där brodern vilade. Men hon ville inte bland alla gravar i vilken han låg, hon tyckte dock att det var kärt ändå att bara gå där och meditera.

Plötsligt var det precis som om någon tog henne i handen och ledsagade henne till ett obetydligt kors på en undanskymd plats på kyrkogården. På detta kors stod, till hennes häpnad, broderns namn och nummer. Hon såg på lappen hon hade med sig och det stämde. Detta ställe hade hon eljest inte alls tänkt gå till.

Hon blev djupt röd där hon stod vid sin käre brors grav. Ville den döde själv ledsaga henne dit där han vilade? Sedan hon varit med om detta oförklarliga, tror hon fast och visst på det övernaturliga.

Greta Nydell

URFISK. Resterna av en 480 miljoner gammal fisk har upptäckts i mellersta Australien. Föreståndaren för paleontologiska avdelningen vid ett museum i Sydney har analyserat fossilen som är mycket välbevarade. Han anser att det är den äldsta fossilen av ett ryggradsdjur som hittills påträffats. (TT-Reuters)

FOTSPÅR. Världens största koncentration av fotavtryck efter dinosaurier har påträffats väster om staden Longreach i västra Queensland, Australien. Det är flera hundra stycken, museidirektören A Bartholomai säger att de visar att dramatiskt "geologiskt ögonblick" — striden mellan en väldig ekräcködlä och en flock mindre dinosaurier för ca 100 miljoner år sedan. (TT-AFP)

Apa eller människa?

Ett internationellt forskarlag har upptäckt fossiler i Pakistan som tyder på att det i södra Asien en gång höll till flera arter som uppvisar en unik blandning av mänskliga och apliknande kännetecken.

Upptäckterna redovisades i Islamabad av gruppens bägge ledare, David Pilbeam från Yale-universitetet i USA och dr Ibrahim Shah från det pakistanska geologiska institutet.

De slog fast att deras fynd sprider tvivel över den förhärskande teorin att Afrika ensamt var människans födelseplats.

De berättade också att de funnit bevis för att den sydasiatiska subkontinenten — Indiska halvön — och Sydamerika låg geografiskt sett mycket nära varandra för ungefär 45 miljoner år sedan.

De första fotspåren på vår jord avsattes av en fyrfota fisk, ichtyostega. Den anpassade sig till ett liv på land och i vatten. Därav blev så småningom groda och efter ytterligare några hundra miljoner år människan, skapelsens krona.

USA-experten intresserade av kratern i Boda-skogarna

Amerikanska astronomer har förklarat sig intresserade av kraterhålet i Bodaskogarna utanför Målilla. Aningen det nu är en meteorit eller ett flygande tefat skall problemet i Målilla-gropen lösas. Det är amerikanska

Det är Bengt Rönde i Malmö, ordförande inom Malmö astronomi- och rymdforsällskap, som svarat för rapporteringen till USA. Det är också han som fått rapporterna om

ett amerikanska forskare har förklarat ett stort intresse för att komma till Målilla och undersöka gropen i Bodaskogarna.

Det var som bekant amerikanska

astronomisällskapet som under sommarmånaderna kommer över till Sverige. Det har fått utförliga rapporter kring verksamhet i Bodaskogarna och med spänning följt undersökningarna från andra sidan av Atlanten.

forskare som löste problemet med nordsjöoljan, de kanske också kan lösa problemet med Målilla. Mycket tyder alltså på att amerikanerna kommer att ta över forskningen i Boda-gropen.

Undersökningsledaren Sture

Wickert, FOA, befinner sig för närvarande i Frankrike, men på FOA upplyser man att de prover som tagits vid, i och kring Bodagropen, ännu inte blivit slutgiltigt undersökta.

Skriv en Insändare
I UFO - NYTT.

Sjukhus i rymden blir framtidens operationssalar?

- FRÅN VÅR STOCKHOLMSREDAKTION -

Att behandla patienter på ett sjukhus roterande i rymden ter sig kanske som en rymddröm men kan bli verklighet i framtiden.

Idén, som presenterades vid den 14:e rymdkongressen, gick ut på följande: en patient med dåligt hjärta förs av ett rymdskepp till en i rymden roterande operationssal. Där genomgår en patient en hjärttransplantation, eftersom denna är lättare att genomföra på grund av avsaknaden av tyngdkraft och eftersom patienten tillfrisknar snabbare på grund av viktlösheten.

- Rymden kan komma att visa sig vara en perfekt plats för svåra kirurgiska ingrepp och för laboratorier som ägnar sig åt läkemedelsforskning, sade Charles Wiley, som är chef för ett läkemedelsföretag.

Han sade att möjligheterna att placera sjukhus och läkemedelslaboratorier i rymden ligger i en avlägsen framtid men att man bör studera denna idé nu.

- Det skulle bli en dyrbar historia men jag är övertygad om att vi skulle kunna genomföra transplantationer och andra svåra kirurgiska ingrepp tillräckligt lätt, sade Wiley.

- Det är också möjligt att vi skulle kunna lagra organ i rymden där

de skulle hållas kalla men antiseptiska och man skulle kanske då kunna förvara dem där i 100 år.

- Utan tyngdkraft skulle en kirurg ha fördelen att kunna se en patients organ bättre, eftersom patienterna skulle flyta omkring i rymden, tillade han.

- Den viktlösa omgivningen skulle också vara idealisk för patienter med brännskador och det är också möjligt att komplicerade benfrakturer skulle läka mycket snabbare utan dragningskraften.

LYCKAT EXPERIMENT

Han hänvisade bl a till ett experiment från 1975 i samband med det kombinerade Sojuz-Apollo-projektet då astronauterna lyckades separera en mycket komplicerad sammansatt grupp av material, som inte kan separeras på jorden. De fick också fram ett rent ämne som upplöser blodproppar. Om man kan upplösa detta ämne i rymden finns det säkerligen en rad andra saker som kan separeras, sade han.

Ont om solfläckar Räkna med kallare klimat i framtiden

Denver (FLT-AP) Det har varit ont om solfläckar den senaste tiden och kommer de inte tillbaka kan vi få ett mycket kallt klimat de närmaste åren, varnar amerikanska forskare. De mörka solfläckarna uppträder i bälten på ömse sidor om solekvatorn. De är virvlar som alstrar magnetfält och slungar ut elektriskt laddade partiklar. Solfläckarna framkallar bl a norrsken, men har också en viss betydelse för vädret på jorden.

Perioder med kallt klimat, tex under "lilla istiden" som "dvis drabbade Europa på 1500-1700-talen, hängde samman med perioder av utomordentligt låg solaktivitet, berättar dr John Eddy på centret för astrofysik i Cambridge, Massachusetts.

Samtidigt har perioder med ovanligt hög solaktivitet - tex 1100-1300-talen och just nu - sammanfallit med ovanligt varmt väder.

Solfläcksaktiviteten följer en 11 år lång cykel. Just nu befinner vi oss i "botten" på cykeln, men enligt Eddy har det bottenläget blivit ovanligt långvarigt.

Solfläcksfrågan blev aktuell när fysiker och andra forskare nyligen började diskutera upptäckten att solen inte är den fasta, stabila stjärna man tidigare trott.

En ny undersökning av de onormala kvantiteterna radiokarbon i tre solringar har bekräftat att solfläckarna och andra tecken på solaktivitet praktiskt taget försvann i slutet av 1600- och 1700-talen.

Produktionen av radiokarbon reglerar just nu solaktiviteten.

- Varje period varar 50-200 år ungefär. En del av dem utmärks av mycket låg solaktivitet.

Under några få av perioderna rådde hög aktivitet. Dessa variationer tycks infalla slumpmässigt, fortsätter Eddy.

- I detta nya historiska ljus framstår den nuvarande perioden från ca 1700 eller 1750, som onormal i den bemärkelsen att solaktiviteten varit ovanligt hög.

- Tidigare har vi byggt våra förklaringar till solens beteende på observationer under solförhållanden som rått under högst 10 procent av historien på längre sikt.

- Dessutom kan man konstatera - även om det är svårt att utvärdera den period vi nu är inne i - att den allmänna långsiktiga nivån på solaktiviteten tycks vara på väg ned igen efter en ovanlig topp i slutet av 1950-talet, förklarar Eddy.

Flygande tefaten – Vart tog de vägen?

Har ni sett några flygande tefat nyligen? Jaså inte – ja inte jag heller. Det har blivit besynnerligt tyst om UFO, som amerikanerna kallar dem, Oidentifierade Flygande Objekt i en något tungfotad översättning. Men i en ny bok UFO-utmaningen, försöker K. Gösta Rehn, tidigare amanuens i Vattenfall, sätta fart på debatten igen.

Han börjar med att säga av alla som inte tror på UFO jäms efter roten. De är alla, vetenskapare eller lekman och framför allt amerikanska flygvapnet, som fått rapporter om och undersökt nästan alla uppgifter om mystiska företeelser i luften, avfärdas som totalt okunniga i ämnet, inkompetenta att handlägga dem eller rentav deltagare i en konspiration som vill hindra upplysningar om UFO.

Rehn hör nämligen till de övertygade: Tefaten finns och är spaningsfarkoster från rymden, utanför solsystemet. Bevisen är tillräckliga, ytterligare beviskrav avfärdas som barocka. Rehn stöder sig på astrofysikern professor Hyneks bok i ämnet, men annars är det verkligen tunt med vetenskapsmän inom fysik och astronomi, som vill lägga ett gott ord om UFO:s existens.

Antalet skojare, bedragare och fanatiker uppskattar Rehn till en bråkdel av en procent, men det är säkert en betydande underskattning.

Ingen fanatiker erkänner att han är det – t ex Rehn själv – och bedragare, skämtare, fantasibegåvade berättare och rena stollor är säkert en betydande del av rapportörerna. Hur många av de övriga som av de enligt Rehn 1,5 miljonerna observationerna kan tas något så när på allvar är svårt att säga. Rehns-Hyneks lista är ganska mager.

En del vittnesmål är detaljrika och påtagliga men det är omöjligt att ta allt som rena rama verkligheten. Det "tefat" som jagades 112 mil med 135–160 km/s fart av amerikanska poliser har man dock svårt att avfärda som rena sinnesvillan, likaså UFO som stort bilradio och stannat motorer, omgivna av kraftigt ljus eller lekt kurragömma med flygare i jetplan med överljudsfart.

Men rapporter om att man skjutit en av de små gröna män, som inom science fiction brukar krylla omkring tefaten, får nog ges det elaka tillägget: Vänta tills de fångat en! Rehn tror att amerikanska flygvapnet är "lierade med tefatens kunskapare", vad han nu kan mena med det. Men visst verkar rapporterna om "humanoider" – alltså varelser i tefaten – mest som produkter ur folksagens värld.

En märklighet i Rehns bok är att rapporterna om UFO bara går fram till mitten av 60-talet. Har han inte följt dem längre? Eller har iakttagarna struntat i att rapportera och publicera?

Eller har de utomjordiska varelserna

givit upp hoppet om jordborna och upphört att besöka oss? Inte en enda svensk iakttagelse rapporteras heller och mycket få utöver de amerikanska. Detta är ju också en jättelik egendomlighet. Varför skulle rymdvarelser vara förbehållna bara Amerika?

Nu ska man naturligtvis inte avfärda UFO-trafiken som idel fantasi. Det är lätt att matematiskt bevisa – sannolikhet – att andra planeter i världsrymden har liv och därmed kanske figurer som möjligen något liknar människor. Men skulle de komma från ett annat solsystem, då måste de ha en överlägsen teknik och är troligen ändå omöjliga att kommunicera med eller ens få kontakt med. Nobelpris borde vänta den som kan bevisa UFO, men det torde vara lika svårt som att klargöra att jorden är platt.

K. E. ALMERED

TRON PÅ FLYGANDE TEFAT

Tro är en förvissning om en sak man aldrig har sett. En sådan

är t ex tron på Gud. Varför talar man då alltid om tro när det gäller de "flygande tefaten", när det finns flera millioner ögonvittnen i alla länder på jorden, som skådat dessa fenomen. Då är det ju inte tro det rör sig om – utan visshet!

Därmed skulle man tycka att det finns få saker som kan vara mera väldokumenterade än dessa föremåls existens. Trots detta fortsätter man att tala om tro, och dömer dessa människors utsago med tvivel och förklarar dem som icke trovärdiga. Varje klart tänkande människa begriper väl hur horibelt ett sådant tänkesätt är.

Man skall ju alltid försöka vara objektiv och konsekvent i sina bedömanden. Vi tar ett exempel: Två personer är vittnen till ett grovt brott. Brottslingen anhålls och döms till ett mångårigt fängelsestraff på de två vittnenas utsago. Oftast provas väl heller knappast vittnenas trovärdighet. I fallet UFO bortförklaras de miljonernas vittnesmål, och de förklaras som icke trovärdiga. Det är inte svårt att förstå hur härresande inobjektivt och inkonsekvent ett sådant tänkesätt är.

UFOLOG

Vad är sanning?

Finns det flygande tefat? Hur mycket vet vi om vår egen verklighet?

Det är två frågor som kan diskuteras hur länge som helst. Den första besvaras som regel med ja, nej eller ja så, beroende vem man talar med. Den andra är mindre komplicerad. Svaret blir nästan alltid: förmodligen ganska litet.

De flygande tefaten kallas för enkelhetens skull av fackfolket UFO, en förkortning av det engelska uttrycket unidentified flying objects, till svenska översatt med oidentifierade flygande föremål.

Larsons förlag utgav 1973 boken Tefatsfolket ser oss av den hängivne ufologen Staffan Stigsjö, och från samma förlag och författare har i år utkommit ytterligare en volym: Tefatsfolket vännar eller fiender?

Stigsjö själv torde inte hysa några tvivel: tefaten finns, tefatsfolket också. Han har sammanställt massor med iakttagelser som får tjäna som bevis, bl a nämns en iakttagelse 30 januari 1973 under en flygres från Kalmar till Stockholm.

Tanken att en främmande civilisation utforskar vår planet är inte på något sätt överspänd, skriver han. Det vore snarare underligt om så inte vore fallet!

Kanske han har rätt? UFO-folket har dock många starka och insiktfulla belackare, och ingen av parterna ger upp. Hur skall man få veta? Framtiden får väl ge svaret, i det här fallet som i så många andra.

A A

TROR PÅ UFO

En undersökning bland 2.611 astronomer ang. deras inställning till "flygande tefat", har gjorts av professor Peter Sturrock vid Stanford-universitetet. Åttio (80) procent 2.088 stycken svarade att de anser att det borde göras ytterligare studier av fenomenet. Sextiotvå (62) procent 1.618 st förklarade att de sett och registrerat UFO-händelser som de anser ha varit flygande tefat.

En berättade att han sett ett föremål som tycktes vara av aluminium och hade skivform. Det verkade massivt och hade skarpa konturer, var silverskimrande samt hade en diameter på ca 20 meter. Denne astronom gör gällande att dessa flygande objekt har något med elektro-magnetism att göra. Så t ex slocknade lyset och motorn stannade på två bilar, som ett sällskap astronomer vid ett tillfälle färdades i.

Övertygad själv

**Vad ska
man tro?**

En hemligstämplad händelse
vid Antarktis år 1962:

Plötsligt steg 'något' upp ur havet genom sju meter tjock is!

TEXT: JAN OVE SUNDBERG
TECKNING: GÖTE GÖRANSSON

Under de senaste tjugo åren har världens marina enheter fört en maktlös kamp med att jaga en typ av undervattensfarkoster som till det yttre liknar våra ubåtar men som har den säregna förmågan att lyfta från vattenytan och ljudlöst flyga rakt upp i luften med fruktansvärd hastighet.

Amerikanska flottan kallar dem "fantomubåtar" och är mest förbryllade över deras förmåga att undkomma på grunda vatten och genom "omöjliga passager. "Fantomubåtarna" har även demonstrerat en annan fantastisk egenskap:

Den 22 januari 1962 befann sig en isbrytare ur amerikanska flottan i farvattnen i Admiralty Bay i Antarktis. Isbrytaren ingick i en stor flotteskader som utförde ett omfattande forskningsprogram kallat "Operation Djupfrysning". Ombord fanns den brasilianske vetenskapsmannen och observatören Dr. Ruben J. Villela.

- Vi stod församlade på fördäck och spanade ut över de väldiga isvidderna med kikare, då något fullkomligt fantastiskt inträffade, berättar han.

Först hördes ett dånande och brakande ljud i isen. Sedan sköt något upp ur havet genom inte mindre än -sju meter tjock is-!! Det var en tiotal meter lång, silverglänsande farkost som liknade en ubåt. Den steg rakt upp i skyn och försvann med svindlande hastighet. Enorma isblock kastades vida omkring och upp ur hålet sprutade 30 meter höga vattenkaskader.

Den amerikanska flottan har aldrig officiellt bekräftat den fantastiska händelsen, men genom Dr. Villela som ansåg det fel att hemligstämpla den, läckte den ut till brasiliansk massmedia.

- Kapten Nemo har återuppstått!, skämtade en pensionerad marinofficer från Silver Springs i Maryland i USA, och refererade till Jules Vernes berättelse om den fantastiske ubåtskaptenen på den hemlighetsfulla ön.

- Jag har själv sett en "fantomubåt" ute i Nordatlanten under andra världskriget, fortsätter han. Vi befann oss nära Grönland på en antiubåts-jaktövning när den dök upp. Den största och märkligaste ubåt jag någonsin sett. Den låg på ytan i övervattensläge. Jagarens kommandörkapten trodde att "ubåten" tillhörde Nazi-Tyskland, och man öppnade eld "med allt vi hade". "Ubåten" hade en konformad, glasliknande överbyggnad, men trots att den träffades av flera salvor från jagaren förblev den, när röken skingrats, helt oskadd!

- "Ubåten" startade när vi fortsatte att beskjuta den, fortsatte marinofficern. Den försvann snabbare än någon konventionell ubåt... bara på några minuter var den en liten prick vid horisonten. Händelsen var den mest fantastiska under hela min karriär i marinen.

År 1965 dök "ett antal främmande ubåtar" upp kring Australien och Nya Zeeland. Australienska flottan jagade dem i fyra veckor - utan resultat. I januari samma år rapporterade en pilot på ett passagerarplan att han sett "ett långt, metalliskt föremål snarlikt en ubåt" i farvattnen utanför Nya Zeeland. Han cirklade runt föremålet och noterade att det inte hade någon överbyggnad av konventionellt slag, men väl en "glasliknande konformad kupol". Marinexpertis på Nya Zeeland avfärdade observationen med att fastslå att -ingen ubåt kan färdas på det grunda vatten som det här var frågan om.

Men "fantomubåtarna" kunde. Och frågan är om det inte var en "fantomubåt" som orsakade det största marimpådraget i fredstid i den norska Sognefjorden i november 1972. En jakt på en främmande "ubåt" som inkluderade inte mindre än trettio krigsfartyg, ubåtar och för ubåtsjakt specialkonstruerade helikoptrar och flygplan. En jakt som följdes av hela världen och som pågick i fjorton dagar - utan resultat! Vad som främst talar för att det är en "fantomubåt" som gäckade den norska marinen i den 1.300 meter djupa Sognefjorden är följande fakta:

Den 20 november kl. 13.00 observerades den "främmande ubåten" av två vittnen vid Kyrkjebo. Femton minuter senare observerades "ubåten" av fem vittnen vid Kvamsøy. En ö belägen 4,5 mil norr om Kyrkjebo! Världens hittills snabbaste ubåt - så vitt man vet - är den sovjetiska atomubåten E-1 av N-klass. Den kan i undervattensläge nå en fart av mellan 35 - 40 knop. Men de obestridda fakta som presenterats här visar att en konventionell ubåt skulle behöva göra en fart av mellan 95 - 100 knop för att under loppet av femton minuter färdas en sträcka på 45 kilometer.

Den fantastiska "ubåtsjakten" i Sognefjorden 1972, har till stora delar hemligstämplats av den norska marinen. Kanske norska marinen vet att man inte jagade någon vanlig ubåt utan en av de "fantomubåtar" som världens marina enheter tycks stå helt maktlösa inför, trots toppmodern utrustning.

Vilka är det då som bemannar de fantastiska "fantomubåtarna"? Svaret att det är varelser från en annan planet ligger naturligtvis närmast till hands, men den förklaringen är lika fantastisk som "fantomubåtarna" själva. Kanske kommer vi en dag att få veta svaret, till dess kan vi bara fantisera om vad som verkligen döljer sig i världens mest utforskade områden - nämligen världshaven...

Händelserikt UFO-år på ön

Gunnar Schelin, Borgholm, samt Leif Andersson och Bert Pettersson från Glömminge har sedan april förra året, med undantag för sommarmånaderna, med film och föredrag gått ut till allmänheten med information om UFO eller de oidentifierade flygande föremål som man i dagligt tal kallar flygande tefat.

De har haft ett 30-tal visningar av Köpings UFO-förenings still-film. Elva gånger i Borgholm, åtta gånger i Kalmar, två i Oskarshamn, två i Mönsterås, två i Nybro, samt en i vardera Mörbylånga och Öl Skogsby.

De allmänna visningarna har de själva tagit initiativet till, medan klubbar och föreningar av olika slag som t ex Rotary, Lions, Round Table, Ladies Circle, foto- och flygklubbar samt handikappföreningar och skolor, själva kontaktat.

Studieförbund, kulturnämnder, bibliotek, fritidsgårdar och skolor har ställt upp med lokaler gratis och svarat för alla omkostnader.

UFO-logerna har haft rekordpublik på de allmänna visningarna eller ca fem gånger så många

som andra "kulturevenemang" - frånsett Sven Gillsäter naturligtvis. Efter filmen har publiken fått ställa frågor, vilket flitigt utnyttjats. Folk ur publiken har också berättat om egna UFO-upplevelser.

Smutsig elektricitet

Elektricitet smutsar ner. Runt kraftledningar sker en kemisk sönderdelning av luften. Vid mycket hög spänning (ca 800 000 volt) uppstår ljusfenomen (coronabildning) runt ledningar. Coronan är elektricitet som läcker ut i luften. I ljusbågen bildas av luftmolekylerna kväveoxid och ozon. Kväveoxid kan tillsammans med vatten bilda salpetersyra, som liksom ozon finns med i cancerdiskussionen.

Så skriver Carl Rothlin, konstnär och vetenskaplig skribent, i Dagens Nyheter.

Rothlin menar att vi vet för lite om förorening genom elektricitet. Runt om oss finns typer av elektricitet som inte tidigare ingått i människans miljö och inte heller i det naturliga strålningsfältet från atmosfären. Människans celler saknar skyddsmekanismer mot detta, menar Rothlin.

Exempel på främmande elektricitet är utnyttjandet av extremt låga frekvenser inom kommunikationstekniken, radar, laser, pejling, mikrovågor för uppvärmning etc.

I USA har man satsat 63 miljoner dollar på att ta reda på mer om el-föroreningar.

KÅKE. Ett fossiliserat kåken av en apa som levde för omkring åtta miljoner år sedan har hittats i provinsen Yunnan i sydvästra Kina, rapporterar nyhetsbyrån Nya Kina. Kåken var välbevarad trots att två framtänder saknades, och den visade tecken på utveckling mot människa. Man tror att den ska kunna bidra till studiet av människans ursprung och utveckling. (TT-Reuter)

"EN BLÅ PLANET?"

Han är en märklig man Gideon Johansson i Tranås. År 1959 upplevde han något som endast ett fåtal av jordens människor tycks vara förunnat. Han gjorde en närobervation av ett flygande tefat. Klockan 18.56 den 21 sept 1959 märkte han att den elektriska strömmen bröts och hela Mariannelund blev mörklagt. I egenskap av ställverksförståndare gick han ut för att ta reda på vad som förorsakat avbrottet.

Tillsammans med sin son såg han då hur ett skarp lysande föremål vinglande sänkte sig över gatan. I det något klockliknande objektet såg han två små varelser. De var helt vita och saknade hår och skägg. Med ett vänligt leende vinkade Johansson till varelserna och gjorde tecken att de gott kunde landa på gatan.

Dessa började genast backa, varvid de kolliderade med lönnträd på trottoaren.

Johansson följde på endast tre meters avstånd objektet medan det backade ca 25 meter. Plötsligt utan Johansson, sonen eller de sju andra åskådarna kunde fatta det - var föremålet borta. Den elektriska strömmen kom då tillbaka.

Efter en stund kände Johansson smärtor i benen, i synnerhet i det som varit närmast farkosten. Johansson måste senare låta amputera detta ben. Efter några timmar fick Johansson en vision (telepatisk) från varelserna, som berättade att de kom från en systerplanet till jorden. Den befinner sig i nästan samma bana som vår planet, och roterar runt solen med samma hastighet som Tellus.

Tyvärr kan vi inte se denna planet som alltid befinner sig bakom vår sol. Den lyser med ett blåaktigt sken.

Denna planet upptäcktes 1973 av en amerikansk astronom, vilket framgår av följande: Sensationell astronomisk observation.

Det finns ännu en jätteplanetnära jordklotet.

Den amerikanske astronomen Peter van de Kamp har gjort en sensationell astronomisk upptäckt av en jätteplanet som kretsar mellan jorden och solen. Den nya planeten är osynlig från jorden och har bedömts vara sex gånger så stor som vårt solsystems hittills största planet Jupiter.

Källa: Dagens Nyheter den 4.2. 1973.

Införd av: Future Fan n:o 9 1973.

Det kan tilläggas att den nya planeten givits namnet Clarion.

Gunnar Schelin

DUMT SKÄMT

En familj som i söndags var på utflykt i en skog utanför Oskarshamn upptäckte en skickligt gjord modell av ett Flygande Tefat. Att det inte varit några småpojkar som roat sig, framgick av att föremålet var mycket konstskickligt gjort. Med hjälp av en blank plåtburk varpå placerats olivfärgade lampor, frigolit, kartong och tapet hade man lyckats åstadkomma en modell som en okritiska personer kunnat förväxlas med ett äkta "tefat".

Med en talja och en fisklina hade man troligen sedan firat föremålet upp i det närbelägna brandtornet och på sätt hade en illusion av ett Flygande Tefat lätt kunnat uppstå.

Några tefatrapporter från nämnda plats har emellertid mig veterligen ej kommit, varför man får förmoda att vederbörandes "arbete" varit förgäves. UFO-frågan är allt för allvarig för att dylika "pojkestreck" skall kunna accepteras.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

Ingelstad får solvärmeverk

Det lilla samhället Ingelstad två mil söder om Växjö får världens sannolikt första solener gibaserade fjärrvärmeverk.

Det är den solenergiforskning som bedrivits av Växjöföretaget Sunvex Energi AB som resulterat i att ett solvärmeverk skall byggas i syfte att året runt förse ett gruppshus område på 50 villor med värmekraft både för uppvärmning och tappvarmvatten.

Det behövs två huvudkomponenter för att klara detta. Det är vanligt spegelglas och vatten, förklarar Sunvex VD Lennart Christoffersson.

I solvärmeverket utvinns solenergi med solfångare som består av paraboliska rännor av spegelglas. I brännpunkten ligger ett vattenförande rör där vatten utan svårighet upphettas till temperaturer över 100 grader.

Hetvattnet transporteras till ett vattenmagasin via värmeväxlare. Vattenmagasinet tjänstgör som ackumulator, det vill säga det bevarar solenergin så att villaområdet kan förse med värme hela vinterhalvåret.

För att generera den nödvändiga energin behövs 2 600 kvm solfångare och för att kunna spara den nödvändiga mängden energi går det åt ett vattenmagasin på 13 800 kbm.

Landets försörjning med energi har intresserat oss så intensivt att vi det senaste året endast sysslat med idén solvärmeverk, säger Lennart Christoffersson.

Alla våra ursprungliga idéer har kullkastats, bl a har vi gått ifrån idén att producera elenergi med solenergi. Vi har funnit att det enda riktiga just nu är att producera solvärme för grupper av hus. Idén att ha en solfångare på varje hus är i grunden fel, det måste bli en koncentrerad anläggning.

I Ingelstadprojektet skall solvärmeverket byggas på en industritomt som ligger i anslutning till villaområdet. Värme distribueras i ett s k lågtempererat fjärrvärmenät, vilket betyder att de enskilda villorna kan anslutas till kulvertnätet med en enkel plastslang.

Själva solvärmeverket kostar 7,5 milj kr. Meningen är att det tillsammans med villorna skall stå klart hösten 1978 och att verket skall vara i full drift hösten 1979.

Växjö kommun skall vara huvudman för solvärmeverket och ta ut vanlig fjärrvärmesats för leveranserna.

Konkurrens av solen

CHICAGO (TT -Reuter)

Uppvärmning av bostäder med solvärme kan bli ekonomiskt konkurrenskraftigt i jämförelse med olja och naturgas inom tre år, visar en studie som presenterades vid ett möte med amerikanska Petroleuminstitutet i Chicago på torsdagen.

Solvärme är redan fördelaktigare än elvärme i tolv av trettion undersökta amerikanska städer. Kostnaden för solvärme blir allt lägre efterhand som tekniken utvecklas, heter det i studien.

De dyraste detaljerna i en solvärmeanläggning är de stora "solfångarna" på taket. Dessa kostar nu omkring 1 000 kr kvadratmetern men priset kommer att halveras till 1980.

Soliga Australien

Australiska forskare hävdar att de bara har tio år kvar innan de utvecklat världens första system av lagring av solenergi för kommersiellt bruk.

Dr Peter Carden, chef för solforskningsgruppen på universitetet i Canberra, spår att under decennierna som ligger framför oss kommer det att bli möjligt att transportera solenergi i ledningar från lagringsanläggningar på landsbygden till städerna.

Det skall bli möjligt att exportera solenergi till länder med klimat som gör att de inte kan framställa solenergi själva, säger han.

SALTVATTEN FRAMTIDENS KRAFTKÄLLA?

I början av nästa sekel kan hälften av landets elproduktion komma från salt! Det är inget fantasifoster utan en högst reell möjlighet, säger man på Chalmers tekniska högskola i Göteborg.

□ Där utfärs just nu ett unikt experiment som fått lovande resultat - elektrisk ström utvinns vid en flodmyrning där sötvatten möter saltvatten. Det är skillnaden i salthalt som avgör om där finns något att hämta. Östersjöns bräcka vatten är inte mycket att ha i sammanhanget, däremot är västkustens vatten utmärkt, menar man vid Chalmers.

□ Detta är metoden: Sötvattnet i floderna kommer ursprungligen från havet där det avsaltats genom avdunstning, en energikrävande process. Genom att gå andra vägen och salta sötvatten kan man återvinna en del av denna energi. "Återsaltning" äger rum där saltvatten och sötvatten möts. Skiljer sig salthaltarna tillräckligt går det att ta ut elström.

Värmen ur jorden

Det går att utvinna geotermisk energi, dvs jordvärme, från djupt liggande lager av varmvatten i jorden, och det till konkurrenskraftiga priser, visar analyser som en arbetsgrupp från det danska handelsdepartementet har gjort.

Arbetsgruppen lämnade på måndagen en omfattande rapport till handelsminister Ivar Nørgård, i vilken den föreslår att tre försöksanläggningar etableras på Nordjylland, där det skall finnas tillräckligt med varmt vatten i jorden.

Projektet kommer att kosta minst 35 milj dkr, men handelsministern anser det så intressant att det bör genomföras.

Vågorna runt landets kuster ger tredjedel av elkraften

– Vågorna runt Sveriges kuster innehåller stora mängder energi och kan komma att svara för en tredjedel av Sveriges nuvarande elproduktion, säger byråingenjör Jackie Bergman på nämnden för energiproduktionsforskning. Nämnden skall nu undersöka möjligheterna att utvinna elkraft på detta sätt. Engergitillskottet skulle kunna motsvara det som vindkraften i bästa fall kan ge, 30 terawattimmar. Sveriges nuvarande produk-

I en rapport som nämnden publicerar inom kort sägs att kostnaden för en kilowattimme vågenergi skulle bli 19–25 öre, att jämföras med de 10–15 öre det kostar att producera en kilowattimme i en nybyggd, konventionell kraftanläggning.

– Den stora fördelen med vågenergin är att man i princip kan använda enkel och beprövad teknik framhåller Jackie Bergman. Vågrelserna är mekanisk energi som är lätt att omvandla till elektricitet. Problemet är att vi ännu inte är säkra på hur en billig, effektiv och långlivad energiomvandlare skall konstrueras, alltså ett teknisk-ekonomiskt problem. Om detta kan undanröjas så har vi i vågorna en outsläppt energikälla som inte kräver några komplicerade anordningar för att fungera.

Våkraftverken tänks bestå av bojar, fast förankrade i sjö- eller havsbotten, som guppar på vågorna och gör om denna mekaniska rörelse till elkraft, vilken vidarebefordras till konsumenterna genom en kilowattimmar per år, har redan undersökts av Chalmers tekniska högskola. Den är tre meter i diameter och skulle kunna försörja ungefär fem hushåll med all elektricitet utom uppvärmning.

STORA MÄNGDER

– De områden som för närvarande är mest intressanta att undersöka närmare är västkusten, östkusten upp till Ålands hav och Gotland, som har de bästa förutsättningar av alla län, säger Jackie Bergman.

Bedömningar av energimängder-

tion av el är 83 terawattimmar/år.

Vågenergin i Svenska vatten uppgår till 50–100 terawattimmar, av vilka 10–30 kan förvandlas till elektrisk energi. Vågenergin har dock det gemensamt med andra alternativa energikällor att den idag inte lönar sig att bygga ut, eftersom de etablerade produktionsformerna än så länge är billigare. Den kommande energibrist som alla varnar för kan emellertid göra våkraften till ett attraktivt alternativ.

na har gett vid handen att intressanta energikoncentrationer förekommer på många ställen runt den svenska kusten. På Västkusten är bästa värdet 3,1 kilowattimmar per meter våg. Längs Östkusten och Norrlandskusten varierar maxvärdena mellan tre och fyra kilowattimmar per vågmeter. De högsta värdena finns runt Gotland, 5 kilowattimmar vid Hoburg och 4,5 vid Gotska Sandön. Detta är dock blygsamt i jämförelse med vad Nordatlanten kan erbjuda. Där förekommer värden på upp till 65 kilowattimmar per vågmeter.

Siffrorna bygger på uppskattningar av våghöjder och är osäkra.

För att ta reda på vilka energiresurser som verkligen finns planerar nämnden att till hösten göra direkta mätningar med "omvänd" ekolodning vid Alnagrundet, vid Sveriges sydspets och vid gamla Vinga på Västkusten.

Sedan om fyra år, 1981, skall beslut vara fattat om Sverige skall satsa på vågenergin eller inte.

att ölandsufologerna skall hålla nattobservation i Norra Möckleby på lördag.

18 JUNI 1977

10 SEP. 1977

13 AUG. 1977

24 SEP. 1977

8 OKT. 1977

27 AUG. 1977

22 OKT. 1977

ATT VI HAR KORV
OCH LÄSK SAMT
FÄRG - TV I
KLUBBSTUGAN.

SÖNDAGS- SAGAN

Klas tidsmaskin

Klas var en pojke som tyckte om att uppfinna en massa saker. Han hade gjort en tidsmaskin. Den byggde han i källaren under portvaktens lägenhet. Nu var den äntligen klar. Han tänkte prova om den fungerade. Nu trycker jag på knappen, sade han till sig själv. Han tryckte försiktigt på startknappen. Man hörde ett svagt brummande från maskinen. Klas tog på sig dräkten, som man var tvungen att ha om man skulle kunna förflytta sig till en annan tid. Han kunde inte titta, för ljuset blev bara lju-

sare och ljusare. Han började svettas.

Helt plötsligt tog ljuset slut. Klas började titta sig omkring. – Så underligt, jag är ju kvar i källaren. Men det kändes konstigt ändå, tyckte han. Han började gå uppför trappan som ledde ut på gården. Där vimlade det av folk.

– Jag har kommit till en annan tid, sade Klas.

Han gick tvärs över gården. Alla människor tittade på honom.

– Varför tittar dom så där, tänkte han. Han tittade på dom och ryckte till, för han hade ju dräkten på sig. Han sprang tillbaka till källaren och tog av sig dräkten. Men det skulle han inte gjort, för just då började maskinen brumma. Han fick brått att slänga på sig dräkten, och det

var i sista sekunden. Plötsligt hamnade han på en gräsmatta.

– Var kan jag vara, tänkte han och såg sig omkring. Bilar och människor flög omkring. Han var den ende som stod på marken. Klas frågade en gubbe, som hade röda ögon, och lång näsa, om han kunde säga vad stället hette. Gubben skakade på huvudet. Sedan flög gubben därifrån, och var snabbt tillbaka med två andra gubbar som bar en kittel emellan sig.

Klas började springa mot tidsmaskinen. När han kom fram satte han på den och äntligen var han hemma. Han hörde portvakten prata. Han tog av sig dräkten och rev sönder den. Sen slog han sönder tidsmaskinen och sprang därifrån.

Susan Sierilä
Björntorpsv. 69, Oxelösund

LITTERATUR

Bermuda-triangeln bara ruffel och båg

● En av de senaste årens största boksuccéer är amerikanen Charles Berlitz bok "Bermudatriangeln". Berlitz, som är sonson till grundaren av språkskolorna, ägnar sin bok åt en rad till synes mystiska försvinnanden av fartyg och flygplan i den triangel av Karibiska havet som ligger mellan amerikanska ostkusten, ön Bermuda och Puerto Rico.

Enligt Berlitz har här genom årtionden förekommit en rad oförklarliga händelser. Trots vackert väder och stiltje har tex skepp spårlost försvunnit utan att man funnit överlevande manskap, vrakrester eller ens en oljefläck.

Över 100 fartyg och flygplan med över 1 000 personer ombord skulle under 1900-talet ha fallit offer för de mystiska händelser som inträffar i Bermudatriangeln. Berlitz spekulerar i sin bok över möjligheten av att det är utomjordiska krafter som driver sitt spel på denna del av världshaven.

Boken har fascinerat folk över hela världen. Den har översatts till 15 språk och sålts i nära 4 miljoner exemplar.

Den amerikanske bokhandla-

ren Lawrence David Kusche fick så många förfrågningar om boken på sin arbetsplats att han började grubbla över denna Bermudalegend som bara växte och växte. Han beslöt att försöka ta reda på vad som kunde ligga bakom.

Han började ett mödosamt forskningsarbete i bibliotek och sjöfartsarkiv, letade igenom gamla tidningslägg och undersökningsprotokoll.

Resultatet av sina forskningar publicerade han i en bok med titeln: "Bermuda-triangeln hemlighet löst!".

I sin bok visar han bl a att vädret vid så gott som alla fartygskatastrofer inte var bra utan tvärtom påfallande dåligt.

Vissa av de fartyg Berlitz omnämner försvann inte alls i dessa farvatten utan på helt andra håll i världen.

Vissa av de fartyg som skulle

Två författare har "löst" Bermudatriangelns hemlighet...

ha försvunnit där kom senare i hamn utan att Berlitz noterat detta.

Berlitz har tagit för gott alla gamla skepparhistorier han hört och har inte ens gjort sig mödan att kontrollera dem", skriver Kusche.

Typiskt nog har världen emellertid kallsinnigt tagit emot Kusches bok. Den amerikanske förläggaren Harper & Row vill inte tala om upplagesiffrorna, men boken har inte gått att sälja till utlandet.

"Vem vill ha förklaringar — folk lyssnar hellre till sagor", som en bokförläggare sa när boken förgäves bjöds ut på en bokmessa för inte länge sedan. ■

DU HAR VÄL
BETALT
MEDLEMSAVGIFTEN
FÖR 1977

Svensk astronaut?

STOCKHOLM (TT)

Chansen finns att Sverige får sin första astronaut i rymden i mitten av 1980-talet. Han kan få följa med det europeiska rymdlaboratoriet Spacelab från Cape Canaveral.

Två svenska forskare skall vara med i Spacelab under 1980-talet. Professor Hasse Fredriksson, Tekniska högskolan i Stockholm, skall studera metaller i viktlost tillstånd. Docent Ulf Brandt, Karolinska institutet, skall studera hur örts balansorgan fungerar vid viktlost tillstånd.

Om någon svensk skall få följa med Spacelab är en öppen fråga. Två européer skall följa med. Till 1 juli skall sex européer anmälas till rymdflygningen och sedan skall två personer väljas ut och det kan bli en svensk, uppger Svenska Rymd AB i tidskriften Rymdnytt.

"Djävulshavet" fullt av mystik

■■■ Läsare har ringt till Dagens Nyheter och påmint om ett havsområde utanför Japan där många oförklarliga försvinnanden ägt rum och som därför ofta kallas The Devils Sea, Djävulshavet. "Berge Istra" måste passera genom det för att nå fram till Japan.

■■■ Den som senast skrivit om detta olycksdrabbade hav är amerikanen Charles Berlitz i boken "The Bermuda Triangle". Bermudatriangeln är sedan århundraden ökad för oupplärade olyckor som fartyg, och i vår tid också flygplan, råkat ut för där. Över The Devils Sea utanför Japan villar samma sorts mystik, skriver Berlitz. Myndigheterna har tagit problemet på allvar och förklarat zonen för "farligt område". Det gjorde man efter ett ödesdigert försök att vetenskapligt undersöka området för 20 år sedan.

■■■ De flesta olyckorna har hänt mellan japanska huvudön Iwojima och Bonin-öarna. Djävulshavet har länge fruktats av fiskare som trodde att det var befolkat av djävlar, demoner och monster som ryckte till sig fartygen. Enbart under åren 1950—1954 kom nio moderna fartyg med sammanlagt flera hundra man bort under omständigheter som påminner om

försvinnandena i Bermudatriangeln, skriver Berlitz. Det vill säga: trots intensivt sökande både till havs och från luften hittades inte minsta spår, inga oljefläckar, inga vrakspillror, ingenting.

De oförklarliga försvinnandena ledde till att japanska regeringen bekostade en vetenskaplig expedition som skulle undersöka området. Expeditionsfartyget "Kaiyo Maru nr 5" gav sig av fullastat med vetenskapsmän — och försvann för alltid utan att ge några livstecken ifrån sig.

■■■ Många försök att förklara olyckorna har gjorts, men hittills har inga teorier kunnat bevisas. Den gemensamma nämnaren är att försvinnandena varit totalt spårlosta. Man har gissat på undervattensvulkaner som öppnat enorma hål i havet i vilka fartygen bara ramlat ner. Tidvattenvågor och antigravitationsfenomen har också varit på tapeten. De mest fantasifulla "experterna" har förklarat sig vara övertygade om att stråtrövarer från andra planeter heit enkelt har kidnappat fartygen och flygplanen och burit i väg med dem upp genom rymden, kompletta med besättningar och allt.

TÖRE HALLEN

Dyrast i världen är förmodligen grundämnet Kalifornium 252, en radioaktiv isotop som framställs på konstlad väg. Ett enda gram kostar tio miljoner dollars, ca 45 miljoner kronor. Kalifornium 252 isolerades första gången för ca 25 år sedan och framställs nu i Oakridge i USA. Produktionskapaciteten är ett halvt gram per år.

Motorcyklist landade olovligt

Klockan 4 på morgonen vaknade Richard Rohm och hans hustru av att en motorcykel kom seglande genom sovrumsfönstret i deras hus i Omaha, Nebraska, USA och landade i deras säng.

Gasen hade hakat upp sig för motorcyklisten Thomas Bugee, 23. Fru Rohm fick ett litet skärsår i armen av glassplittret, det var allt. Thomas Bugee fick böta för olovlig körning.

Avslöjande ljud

En missnöjd kund har avslöjat en callgirlorganisation på Londons flygplats Heathrow. Glädjeflickorna är radiostyrda från en hemlig ledningscentral och får därigenom besked om var nya kunder kan hämtas. Avslöjandet kom när kunden under herdesstunden hörde mystiska signaler från flickans handväska. Mottagaren i väskan gav besked att tiden var ute och att en ny kund väntade.

Olja eller petroleum har bildats under långa tidrymder i jordens historia. Olja påträffas i alla geologiska formationer fr.o.m. kambrium-perioden (ålder 500 miljoner år). Den överväldigande delen finns dock i sediment (avlagringar) från krit-perioden (150 miljoner år) och tertiärtiden (80 miljoner år) fram till för 10 miljoner år sedan.

Ett av de kraftigaste vulkanutbrott världen skådat inträffade på Krakatau, väster om Java, i augusti år 1883. 37.000 människor dödades på 60 minuter och tryckvågen gick runt jorden 7,5 gånger.

Stora isberg löser USA:s vattenproblem?

WASHINGTON (TT-AFP) Amerikanska rymdexperter har slagit sig på isbergsjakt. De anser att riktigt stora isberg kan vara lösningen på USA:s vattenproblem.

Det är den amerikanska rymdstyrelsen NASA:s forskare som sedan länge bevakat ett jätteisberg vid sydpolen. Berget är nästan lika stort som Gotland och bröt sig loss från kronprinsessan Märthas land (norskt) år 1971.

NASA övervakar isberget med satelliter som visar att berget nu fastnat nära nordspetsen på Grahams land i Sydatlanten.

Om man bara lyckas rå på ismassorna och bogsära dem till Kalifornien så skulle sötvattnet från det smälta isberget räcka i 1 100 år för den amerikanska delstaten, tror NASA.

På grund av sin storlek utgör isberget för närvarande ingen fara för

sjöfarten. Det är först om det bryts sönder i Atlantens varmare vatten som det kan bli farligt, menar isbergsexperterna på NASA.

"En luftcirkus UTAN LIKE"

En luftcirkus utan like.

Det rapporterar Gunnar Schelin i Borgholm om den senaste UFO-lakttagelsen på Öland. Det var den femte mars som tre personer under en timmes tid gjorde sina lakttagelser.

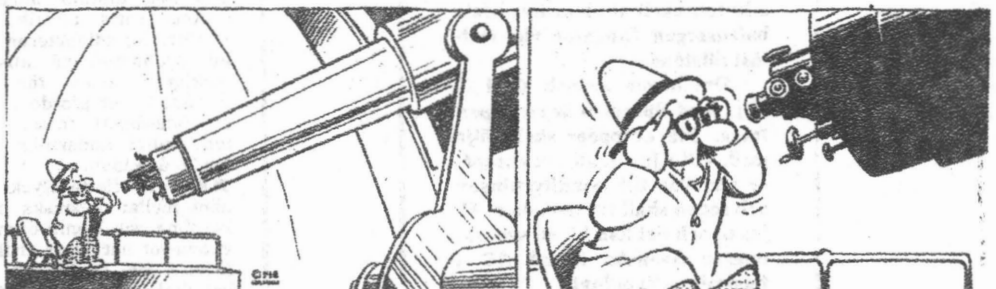
Först såg de ett mycket stort cigarformigt föremål på hög höjd. Som svängde och rörde sig alla möjliga riktningar. När det dök neråt brom-

sades farten upp och en tjock brun rök välldes fram från akterpartiet.

Plötsligt fick de tre se ett vitt moln och ur detta kom ett mindre äggformat objekt som genast började delta i luftövningarna. Inget ljud hördes. Hastigheten bedömdes till dubbelt så hög som ett jetplans.

Några militära övningar förekom inte medan observationen gjordes har det visat sig.

FERD'NAND En mindre justering

Unika svenska försök visar: Saltvatten ny ENERGIKÄLLA

Sveriges största vattenfall, fem gånger så höga som de hittills kända, finns på västkusten och i Öresund, i varje fall om man ser till hur mycket energi som kan utvinnas. Varje flod som rinner ut i saltvatten innehåller lika mycket energi som ett 250 meters vattenfall och genom att bygga saltkraftverk i mynningsarna kan man teoretiskt få ut lika mycket elektricitet som den konventionella vattenkraften ger idag.

Detta är inget fantasifoster, utan en högst reell möjlighet som nu undersöks i statlig regi av Nämnden för Energiproduktionsforskning. Salt är en helt ny energikälla som blivit aktuell de senaste åren. Vid Chalmers i Göteborg har man på nämndens uppdrag studerat frågan och nått mycket lovande resultat. Försök som inte har någon motsvarighet på annat håll i världen har utförts vid Nordre Älvs mynning vid Göteborg. Det förefaller fullt genomförbart att i början av nästa sekel hämta hälften av den nuvarande elproduktionen i landet från saltet.

ENERGIN ÅTERVINNS

Metoden bygger på att utvinna energi ur skillnaden i salthalt mellan sötvatten och saltvatten, säger projektledare Allan Emrén på institutionen för fysikalisk kemi vid Chalmers. Sötvattnet i floder och andra vattendrag kommer ursprungligen från havet, där det avsaltats genom avdunstning, en energikrävande naturlig process. Genom att gå andra vägen och salta sötvatten kan man återvinna en del av denna energi. 'Återsaltnings' åger rum där sötvatten möter saltvatten och skiljer sig salthalten tillräckligt mycket är det möjligt att ta ut elektrisk ström. Vid västkusten och i Öresund är förhållandena för detta gynnsamma.

I västkustflodernas mynningar finns energimängder som motsvarar en tredjedel av Sveriges vattenkraft 1970 och vid Östersjöns utlopp i de saltare Öresund och Stora Bält döjer sig tre gånger så mycket energi som vattenkraftverken levererade för sju år sedan.

Uppemot 20 procent av denna energi kan, om förhoppningarna infrias, tas ut som elström. Även de små åsar som mynnar vid västkusten är användbara som energikällor, men vid den svenska östkusten däremot är havet inte tillräckligt salt för att denna energiform skall löna sig.

NÅGOT DYRARE

I princip skulle det gå att bygga vanliga avsaltningsteknik, t ex destillation eller ångmaskiner, för att komma åt saltenergin, säger Allan Emrén, men med sådana metoder blir energin för dyr. Det saltkraftverk som vi nu skisserar består av celler med hinnor - membran - som släpper igenom positiva och negativa joner och alstrar elström i elektroder.

I en försöksanläggning har vi fått ut en halv volt och en studerar vi hur systemet skall byggas ut till ett kraftverk på 200 megawatt. Strömkostnaden beräknas bli 15-18 öre per kilowattimme, alltså mycket nära kostnaden för 'vanlig' elektricitet.

Ett pris som väst- och sydkusten får betala för att bli ett miljövänligt svenskt energicentrum kan visa sig vara mer dimma som en följd av att temperaturen i ytvattnet sänks vid ett saltkraftverk.

Emellertid finns det en miljöpåverkan som många västkustbor och skåningar kommer att hälsa med glädje, nämligen bättre fiske. För att göra ett saltkraftverk effektivt måste man pumpa upp kallt och näringsrikt vatten från 10-15 meters djup, vilket av allt att döma ökar fiskbeståndet. För området vid Nordre Älv beräknas fisktillskottet till 2 500 ton per år.

Ställ ditt eget horoskop!

De flesta människor betraktar då och då sitt egendomliga beteende och frågar sig med större eller mindre oro: Vem är jag?

En del människor tror att stjärnorna kan ge svaret.

Det finns många, även intelligenta människor som tror ihärdigt på astrologi. Och det måste förstås svara dem djupt att vi klenrognaläser deras böcker och skrifter med ett helt annat slags intresse än de själva.

Tvillingarna i en persisk avbildning från 1650. En Tvilling är "intelligent, arbetar mycket med tankar och ord, men ändrar ofta uppfattning, behöver ständig omvärld."

För det skrivs mycket, mycket om astrologi, och det kvasivetenskapliga språket är märkeligt att ta del av.

"Med Uranus i Tionde Huset kunde han ha blivit en lysande regent, en underlig, modern, men aldrig en tråkig konstitutionell monark".

Detta sägs om "David", men det förklaras också att han aldrig fick uppleva kärlek från föräldrarna och att han hade en "sadistisk, inkompetent kvinna som barnjungfru, som nöp honom i ändan när han var mycket liten just som han skulle visas upp för Pappa och Mama, så att han alltid vrålade och grät och gjorde dem besvikna och trötta på honom. Och så blev hans mamma kall och sträng ungefär som Victoria hade varit mot sin Bertie, och så gick det som det

gick och David hade knappt blivit Edward VIII förrän han envisades att söka tröst hos den två gånger fränskilda Mrs Simpson.

Om detta och mycket annat har Roger Elliot skrivit en bok där han klämmer samman Astrologi och Den Kungliga Familjen på 187 sidor till ett häpnadsväckande mischmasch.

I andra böcker kan man lära sig att ställa sitt eget horoskop, t ex i Allemans bok om astrologi, En praktiskt vägledning för den vetgrige.

"Uranus placering i horoskopet ger en antydning om den föddes förmåga att få förändringar till stånd även genom splittring och uppror samt genom impulsiva och okonventionella handlingar".

Det verkar ju stämma litet bättre ifall det nu gäller Uranus placering i Tionde Huset.

Så det är klart att den som verkligen vill tro på stjärnornas inflytande alltid kan få något slags svar på sina frågor om vem hon är.

Vad nu det skall vara bra för.

Och det förtroendeinbringande språkbudet kanske hjälper. Vem kan motstå t ex "Sextilförbindelser: Planeterna är 60 grader åtskiljs. Trots att detta är en svagare aspekt är trigonförbindelsen, samverkar planeterna väl. Liksom i oppositionsförbindelse kommer de båda planeterna antingen att vara i positiva tecken eller också båda två i negativa tecken".

Det är ju ett underbart abrakadabra. Ideligen i den astrologiska litteraturen hänvisas också till att den och den namngivne astrologen förutsagt till exempel att president Kennedy skulle ha kontakt med "explosiva ämnen" ungefär vid den tidpunkt han befann sig i Dallas.

Men jag har aldrig hört talas om att Hitlers astrologer varnade honom. Han var ju varmt troende på stjärnornas, inflytande, och tillfrågade astrologer innan han satte igång några av sina större företag.

Hur kom det sig då att det gick åt h-e? Gudskelov.

KARL SJUNNESSON

Fruktansvärt ljud från okänd rymdfarkost skrämde USA-polis i bil

Källa : Ufo - Information

Den 25-årige vicesheriffen William Brown från Wyoming-distriktets västra patrullområde har mött ett skrikande UFO!

UFOt dök ner från skyn och svepte förbi hans patrullbil på bara ett 30-tal meters höjd, medan det fyllde bilen med ett "härresande, skrikande ljud".

Ännu otroligare var — trots att sambandsmikrofonen var franslagen — att det öronbedövande ljudet sändes över vicesheriffens radio till högkvarteret som låg 3,6 mil längre bort.

Staten New Yorks bästa elektronikexperter, som mycket noggrant undersökt en bandinspelning av ljudet, som gjordes vid polishögkvarteret, är fullkomligt förbluffade och ur stånd att identifiera det på konventionellt sätt.

— Det var verkligen ett skrämmande ljud, säger vicesheriff William Brown. Jag har aldrig i mitt liv hört något liknande detta.

Vicesheriff Brown var enligt högkvarteret i Wyoming den förste av flera poliser, som observerade det UFO, som figurerade i sammanhanget.

Det var den 21 oktober 1974 den märkliga händelsen inträffade. Klockan var några minuter i tre på natten, och vicesheriff Brown patrullerade längs en övergiven landsväg nära Perry Center, en stad omkring 1,5 mil öster om Buffalo. Han var på väg tillbaka till högkvarteret via staden Warsaw, då det oförklarliga hände.

— Plötsligt svepte ett bländande ljus ner mot mig i samma riktning som jag körde, berättade vicesheriffen. Jag kunde inte se vad det var, trots att natten var klar. Och innan jag hunnit börja fundera på det meddelade högkvarteret över radion, att jag skulle åka in till Perry Center och åtgärda ett klagomål. Jag vände bilen och hade en fart av omkring 30 km i timmen, när det mystiska ljuset passerade över mig igen.

— Den här gången såg jag det bättre. "Saken" befann sig mindre än 15 meter ovanför mig, men den var så starkt lysande, att jag inte kunde se dess form. Jag kunde bara se ett lysande, gulaktigt ljus som lyste upp den omgivande landsbygden.

— Några sekunder senare fylldes bilen av ett skrämmande ljud. Ett högfrekvent klagoskrik, som varade i flera sekunder. Jag blev fasansfullt rädd. Ljudet pinade mina öron. Min första tanke var, att sambandsmikrofonen var påslagen och orsakade rundgång, men en kontroll visade att den var avslagen.

— Jag ska villigt erkänna, att jag blev fruktansvärt rädd. Jag körde in till vägrenen och bara satt stilla i bilen i flera minuter.

Kort efter Browns dramatiska möte med UFOt, såg flera andra poliser hur det svepte fram över himlen några kilometer österut i Livingston-området.

Vicesheriffen Salvatore NiCastro berättade hur UFOt lekte "katt och råtta" med honom under en snabb och i det närmaste otrolig biljakt.

— Varje gång jag ökade farten, hann föremålet upp mig. Och när jag saktade ner gjorde föremålet detsamma. Andå höll jag en fart mellan 60 och 180 km i timmen!

NiCastro befann sig strax söder om Genesco, några kilometer öster om Warsaw, när han fick syn på föremålet.

— Det var massivt och saknade navigationsljus, drar han sig till minnes. Det föreföll att befinna sig på en höjd av mellan 15 och 20 meter över marken och på ett avstånd av 1,2 km. Jag följde efter det i 20 minuter, innan det ökade farten och försvann utom synhåll.

Trafikpolis Rolland Barnardt från Genesco, som såg föremålet tillsammans med Livingstons vicesheriff David Heins, berättade:

— Föremålet såg ut som en rund boll. Det var starkt lysande. Plötsligt såg det ut att försvinna, och vi trodde att det var borta. Men några minuter senare blev det synligt igen, lika stort och lysande som tidigare. Det var fullkomligt häpnadsväckande. Till en början var jag upphetsad och nyfiken... men så erfor jag en kuslig känsla. Jag blev rädd för det.

Vicesheriff Brown, som fortfarande var skakad av det mystiska ljudet som fyllt hans bil, fick först då han kom tillbaka till högkvarteret veta, att radiopolisen Dennis Quackenbush hade hört det fruktansvärda skriket över hans sambandsradio.

— Det lät varken som förvrängningar eller störningar, berättade Quackenbush när han spelade upp bandinspelningen av ljudet för en reporter från tidningen Enquirer.

Ljudet börjar på en låg ton, ökar skarpt i ett "pinande" läte tills det är så högt, att det nästan inte kan höras och sänker sig sedan till den vanliga låga tonen. Merle Demerly är en elektronikexpert vars bolag installerar och underhåller polisradioutrustning. Han har tillsammans med två andra ingenjörer tillbringat många timmar med att försöka identifiera det mystiska ljudet.

— Vi har helt avfärdat möjligheten att vicesheriff Brown på egen hand skapat ljudet, säger Demerly. En sådan sak är omöjlig, om man inte har tillgång till mycket invecklade elektroniska instrument. Ett test med oscilloscop visade, att det inte rört sig om rundgång och att inget tekniskt fel av något slag uppstått.

— Jag kan inte förklara, hur ljudet kunde sändas över polisradion, som ju är specialtillverkad för att stöta bort främmande signaler. Det hela är häpnadsväckande!

Sheriff Adam Capwell från Wyomingdistriktet, vicesheriff Browns chef, säger:

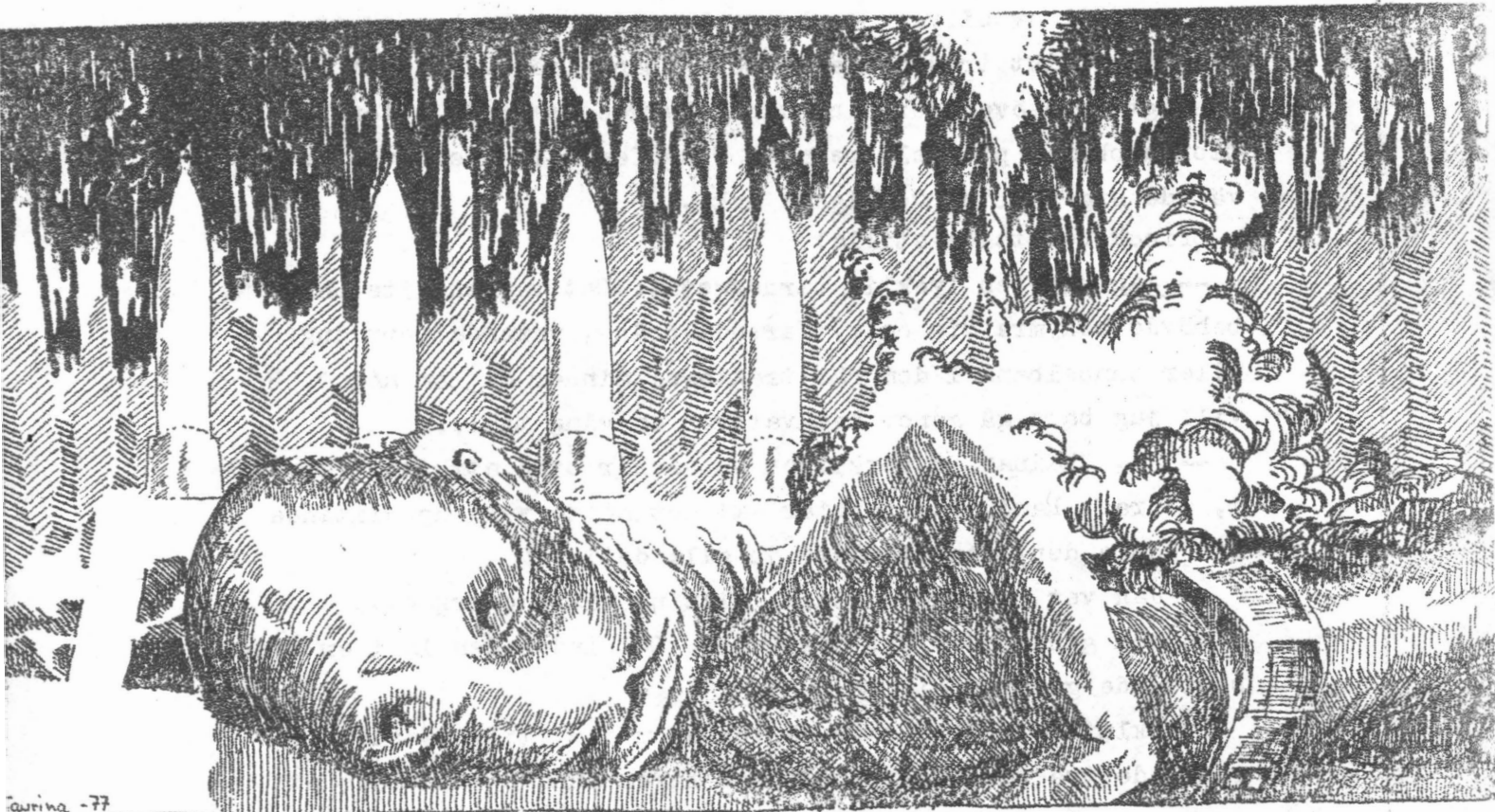
— Det finns inget sätt Brown kan ha använt för att bluffa oss.
(Källa: National Enquirer 21/1 1975. Övers och bearbetn.)

J. O. Sundberg

TAURINA

Till Katta

-- DJUPHAVSKRYSSNING --

Årtusende hade lagts till årtusende medan världen Cotaigne stilla avvaktande, styrd av människor, väntat i oceanens svarta djup. Nu hade signaler, som sa att kontinenterna åter var beboeliga, sänts ut av ytrobotarna. Hela Cotaignes befolkning var på fötter, som väckta ur en alldeles för lång vinterdvala; uppstigningen och evakueringen förbereddes...

Det var eftermiddag en arbetsdag, men Brinok, som just klev ur sin bil, hade allt annat än sitt arbete i huvudet.

Han kände sig lite trött av all uppståndelsen, liksom matt, men den svala luften fick honom ändå att känna sig ganska utvilad. Svetten under overallens textilhud frös till kittlande rännilar; hans röst var mjuk och behaglig:

-- Du Rand, jag är uppväxt i dom här trakterna... Jag vill gärna gå en sista sväng - har vi tid med det...?

-- Självklart! Vi har många timmar på oss, svarade mannen som hette Rand och slog igen bildörren bakom sig.

-- Okey, då tar vi rundan över hamnen!

De två männen gick stilla sida vid sida på en bred trottoar.

I sina sinnen kände de hur höga byggnader överdragna med metallfjäll av silver och brons kantade vägen, hur skyttelbaneleder likt trådar i ett stort spindelnät vävde ett finmaskigt garn över deras huvuden; byggde en spröd betongkonstruktion uppburen på stela pelare. Tjugofem kilometer ovanför välvde sig världen Cotaignes tak...

Brinok berättade stilla:

-- Jag hade en lycklig barndomstid. Det var så lite man behövde bekymra sig om... Varenda prång, varenda portgång eller tunnelbana i dom här trakterna minner mig om något. Nu vill jag bara gå genom hemkvatern en gång till...

-- Ja, Chainar är verkligen en vacker stad att dröja kvar i, utbrast Rand. Jag förstår att det måste vara uppslitande att lämna den, men vi måste ju alla det!

-- Jag vet, svarade Brinok. Allting måste överges...

Männen gick under ett högt valv. Det ledde dem in i en svagt sluttande gångtunnel.

Tryckluftsstyrda hissar väste bakom dem, till vänster rasslade två par rulltrappor och någon annanstans ekade ett par ensamma människors fotsteg ödsligt; de flesta hade vid det här laget letat sig ut på landet. Anknytningstunnlar anslöts på båda sidor. Antingen ledde de upp till Chainars korkskruvstorn eller ner till stadens vindlande underjordiska nivåer.

Överallt hade tiden dragit en erroderande slöja av förgång-

lighet över människornas byggnadsverk; en grå slöja som dödat metallfjällens lyster...

Luften inomhus var uppvärmd. Bortom tunnelslutet väntade åter den raa, lite bitande kylan; om vädermaskinerna fått fortsätta att styra klimatet skulle snart hösten ha varit över och vintern tagit vid...

-- Minnen!, sa Brinck med en lätt suck. Död tid som lämnat spår... outplånliga spår... Här borta är jag född och uppväxt. Nu har dom bara kontor i det där huset, men förr fanns där ett kombinerat sjukhus och barnhus inrymt... Mina föräldrar var enkelt, hyggligt folk. Dom hade det svårt, men jag vet att dom kämpade väl. Vid deras dödsdag var jag bara tjugotvå. Dom gick i döden med värdigheten i behåll. Jag kan fortfarande komma ihåg far när han tog farväl på klinikens kala besöksrum. Min son, sa han lugnt, resan tillbaka är inte avlägsen nu. Prognoserna har blivit bättre sen när jag var ung. Din mor och jag vet att du kommer att bli en av dem som får resa tillbaka. Tänk på oss när du är framme! Tänk på oss när solen värmer din hud...!

Brinck såg ner.

-- Och nu är vi nästan där!

Rand stack handen innanför overallen och drog fram två plastöverdragna raketbiljetter. Han talade med upphetsning i rösten:

-- Det är sanning! Vi är nästan där! Vårt folks mångtusentåriga väntan är över - är det inte underbart...? Framtiden är vår och ingenting kan hindra oss!

Chainars Plaza bredde ut sig över ett vidsträckt området som förvandlats till en underbar park; långt under dånade hundratal bilar genom motorvägstunnlarna bort från mångmiljonstaden, ut mot landet. Vid middagstid hade dom räknats i tusental...

-- Vi måste tro så, instämde Brinck.

Det Stora Havets bränningar slogs till fradga mot kajerna i Chainars hamn. Sjöfågel tumlade skrikande om i den oroliga luften. För en vecka sen hade här legat smäckra, medeltunga fraktskepp förtöjda, men trafiken hade inställts; de var nu uppdragna och väl fastlåsta i sina torrdockor.

Automatstyrda lastkranar på långa spindelben kantade kajerna.

Brinck och Rand noterade med intresse deras sinnrika konstruktion, men snart styrdes stegen tillbaka till bilen.

Brinck spände dröjande på sig säkerhetsbältet.

-- Chainar är en vacker stad att tillbringa sina dagar i,

sa han, och Cotaigue är en underbar värld, men vad är det som säger att den andra världen är lika skön...?

-- Ingen vet, förklarade Rand. Ingen vet. Våra robotar berättar bara att vi kan andas atmosfären, att temperaturen och strålningen inte dödar oss - men vad är det som säger att det är en vacker värld...?

Brinck vred om tändningen och stack händerna i styrhusets ovala hål.

Då kom skalven!

En serie stötar fortplantades plötsligt genom Chainars mark, ruskade liksom varsamt om hela den etthundratjugo kilometer vida cirkelvärlden, fick alla städerna att darra, skogarna, den torra, ogästvänliga stäppen och de perifera ökenområdena som var direkt obeboeliga. Hela Cotaigue vibrerade...

Människorna stannade upp, hundratusentals ögonpar vändes upp mot himmelen, men kunde inte, när väl de första jordskalven klingat bort, känna något ovanligt. Ändå visste de alla exakt vad som hade inträffat - världen Cotaigue hade lösgjorts från havsbotten; uppstigningen, som skulle komma att ta flera timmar i anspråk, var påbörjad.

Resan tillbaka var inte längre en dröm...

På avskjutningsrampen i Monton stod tolv raketskepp startklara förberedda enligt en uråldrig ritual som människornas förfäder maskinprogrammerat när de för länge sedan konstruerade Cotaigue och dess grannvärldar och sänkte dem i havet.

Monton var vackert inbäddad i grönskande lövskog; Cotaignes värtlighet hölls vid liv av tusentals kallstrålade lampor. Runt omkring fanns ängar, stenmurar, ladugårdar och snirklande landsvägar som löpte parallellt med telefonstolparnas rader. Hade det inte varit för en ovanlig stenformation, en så kallad Nagy, så skulle ingen kunnat misstänka att Monton förberetts som evakueringsplats.

Brinck och Rand gick med dröjande steg över en äng bort mot den ståtliga, delvis lavatäckta, stenen. Den var infattad av cetimeterstora metallkulor, och i läshöjd fanns två oxidtäckta skriftplattor fastskruvade. Nagys bas omgärdades av flera mindre stenar.

Ett nytt jordskalv vibrerade genom marken, men raketskeppen stod stadiga, som fastgjutna i betongrampen.

Rand lät fingrarna smeka inskriptionens reliefbokstäver.

Han förstod inte att tolka dem; en hemlighet fanns under hans

känsliga fingertoppar, för alltid undflyende hans intellekt.

-- Jag undrar vilka dom var?, sa han fundersamt. Om dom var människor - hur kom det sig att dom måste överge sin gamla värld?

-- Tiden har suddat ut dom flesta spåren. De som finns kvar förmår vi inte att tolka...

-- Vi kan ju gissa...

-- Vi måste gissa för vi får aldrig reda på orsaken, konstaterade Brinck säkert, men, han nuddade den kalla stenen, vi som verkligen vill lätta på det förgångnas tunga förhängen, vi som vill veta för att bättre kunna förstå människans situation idag; för oss är det fruktansvärt att de sista spåren snart måste utplånas... Ingenting kan rädda Cotaigne från undergång...

Den råa kvällsluften låg an mot männens ansikten likt kalla handflator; som skira, halvt kristalliserade ridåer rörde sig deras andedräkter i takt med att de talade.

-- Men, fortsatte Brinck, allting är otroligt fint uttänkt. Låt säga att chansen att vi, dom nya människorna, ska kunna leva utan att råka in i våra förfäders fatala situation, låt säga att den ökar om vi inte vet...

Rand funderade en stund.

-- Det låter ganska rimligt, sa han sen.

-- Kom nu! Vi måste anmäla oss för registrering...

Långt under männens fötter, i bergsrum stora som katedraler, brusade tusentals människoröster, susade genom luften likt en hymn, en lovsång till gudarna.

Och för var minut som gick, för vart jordskalv som fick världen Cotaignes grundvalar att skälva, närmade sig undervattensön havsytan.

Trots att genombrottet skedde under minsta möjliga stigningshastighet kom ett helt otroligt himmelssceneri att utspelas medan skalv på skalv med fruktansvärd styrka fick städerna att börja rämna. Det var som om himmelen med ens delats in i tusentals pulserande ringar, som av fasetter, som om dom föll sönder gång på gång i allt mindre beståndsdelar ju närmare ytan Cotaigne kom. Och så fick det solupplysta havsvattnet domens centralparti att skina upp; en smaragdgrön, sedan skirt ljusgrön, vibrerande dimma som flammade och gnistrade, som bröts sönder i miljarder reflexer, solkatter och fräsande, skummande vattenkaskader.

Mäktiga, skugglika vattenringar, rullade nedför domens kanter, lade kilometer på kilometer med kuslig hastighet bakom sig, och miljoner och åter miljoner ton havsvatten klövs, bröts sönder,

kastades, vräktes hundratals meter upp i luften i silverplymer, krokade och föll under orkanlika rytanden...

Påfrestningarna på Cotaignes barriärer blev enorma.

Så hade himlavalvet med ens blivit mjukt ljusblått; ett behagligt ljus som lade undervattensön i en bättre dager. I öster tycktes en ofantligt stor, värmande eld hasta fram och tillbaka, liksom mest på måfå rita värmande streck över himlavalvet; det var solen. Äntligen hade det efter tusentals år blivit dag över världen Cotaigne igen...

Svallvågorna avtog för var minut som gick. I takt med de bortdöende dyningarna stabiliserades solens position för att snart bli helt fastlåst.

Sirener tjöt, människorna kom på fyrdubbla led fram ur de underjordiska skyddsrummen och klev upp på raketskeppens landgångar och började gå ombord. De hade inte många minuter på sig. Cotaigne hade skadats svårt och skulle snart sjunka tillbaka ner i djupet. Trots tidsbristen utbröt aldrig panik.

Dova knallar från explosioner som sprängde hål på barriären hördes, vinden ökade i styrka när den blandades med den nya världens saltmättade havsbris och människorna kände förundrade hur solens ljus likt varma händer smekte deras kroppar. Hur solstrålarna lätt som fjädrar, som fjärilsvingar, dansade över deras varbleka ansikten, penslade dem med livets ljus, men utan att kunna ge deras döda, grågrumliga, förstörade ögon livet åter.

Brinoks kalla ögon tårades. Han nästan grät.

— Det är underbart, viskade han om och om igen, och hans vita, tunna händer kände ledstångens kalla metall långsamt bli varm under det intensiva solljuset, - det är underbart...!

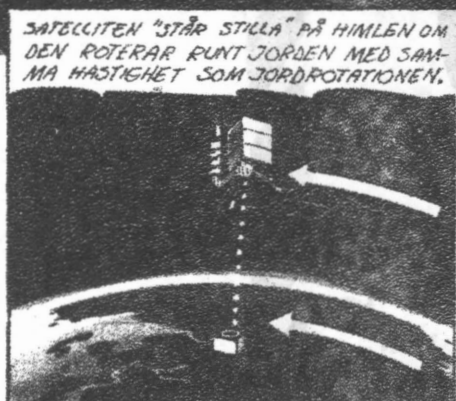
--- --- --- --- ---

aktuellt om teknik:

Solkraftverk löser energikrisen

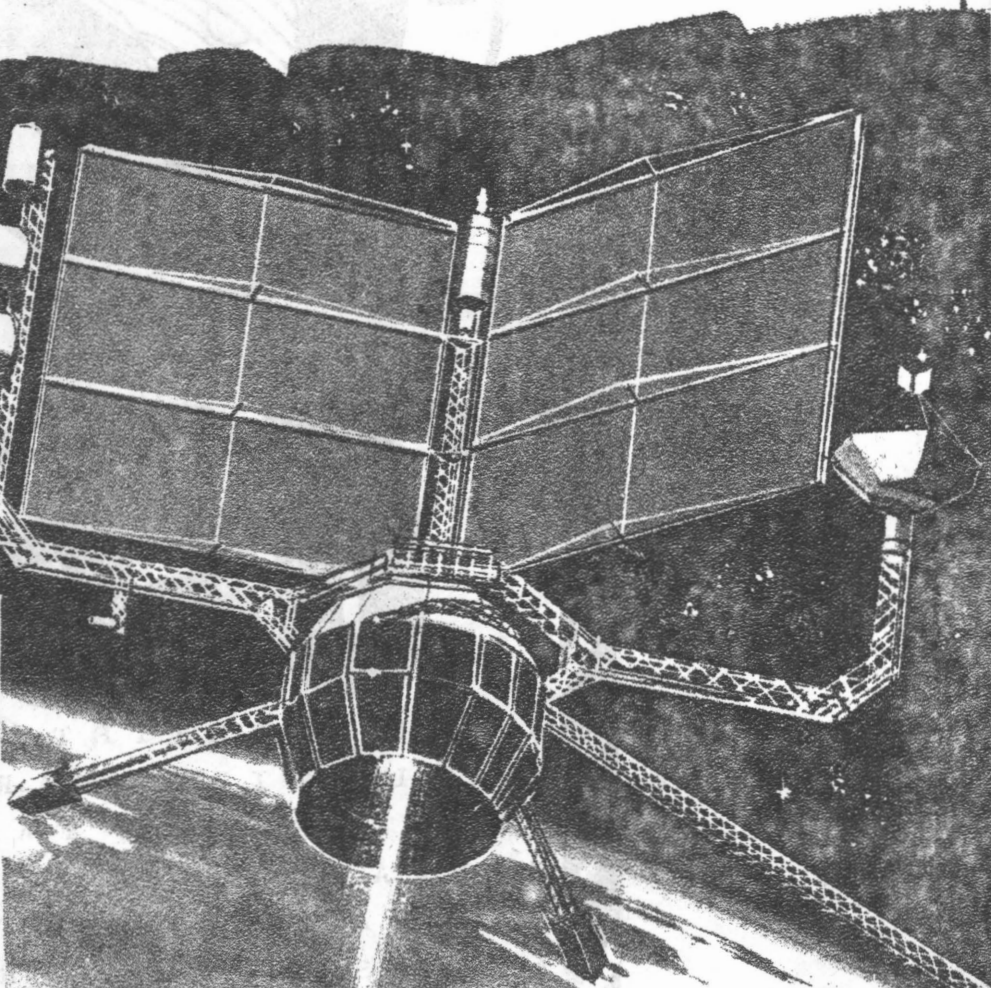
Jättesatellit i rymden kan ge 10 000 megawatt

I USA studerar forskarna ett märkligt projekt: rymdkraftverket, som kan ge oss dubbelt så mycket ström som den största kraftstationen på jorden.

SATELLITEN "STÅR STILLA" PÅ HIMLEN OM DEN RÖTERAR RUNT JORDEN MED SAMMA HASTIGHET SOM JORDROTATIONEN.

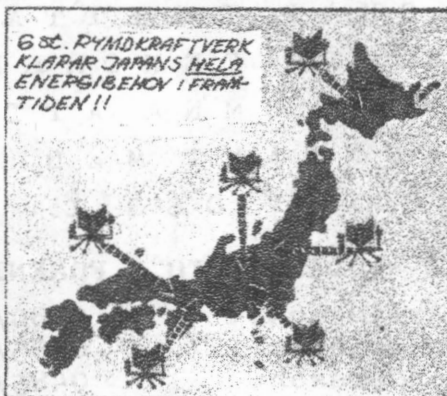
Solkraftstationen kan bli verklighet 1990. Jättestora rymdfärjor flyger ut delarna i rymden där stationen monteras ihop och placeras i en geosynkron bana över jordytan.

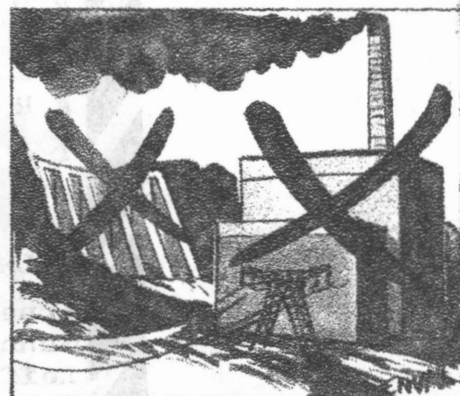
Projektet finns redan på papperet i Boeings laborationer i USA — en jättesatellit med en yta på närmare 56 km² som ljudlöst sveper fram genom rymden och via mikrovågstrålar sänder ner elkraft som utvunnits ur solenergin. Kraftverkssatelliten kommer att väga 71 000 ton och kosta dubbelt så mycket som Apolloprogrammet!

Solenergin fångas upp av speglar gjorda av aluminiumöverdragen plastfilm. Termiska motorer på stationen förvandlar sedan solenergin till elkraft som kan sändas ner till jorden i form av en riktad mikrovågstråle.

Vinsterna av ett solstationsprojekt blir enorma. Sex satelliter skulle kunna klara av hela Japans elkraftsbehov. Och 35–40 stycken skulle räcka för att leverera USA:s basbehov av elektrisk ström.

Solkraftverket är ingen utopi — det kan byggas med dagens tekniska kunnande. Snart blir det också ekonomiskt lönsamt. Då slipper vi allt trassel med rykande sot, förstörda älvar och farligt radioaktivt avfall.

UFO

ÄR EN REALITET SOM
I ALLA TIDER HAR
INTRESSERAT, FASCH-
NERAT OCH FÖRBRYL-
LAT MÄNSKLIGHETEN.
ALLA SOM ÄR INTRESS-
ERADE I ÄMNET, OCH
SÖKER YTTERLIGARE
KUNSKAP I DETTA
CELESTA FENOMEN
ÄR VÄLKOMNA ATT
TA KONTAKT MED
NÅGON AV OSS I:

KALMAR - ÖLANDS UFO - FÖRENING.

Arne Arvidsson,	0480/71500
Gunnar Schelin,	0485/10352
Leif Andersson,	0485/37148
Bert Petersson,	0485/37145
Magnus Björkman,	0480/28891
Stefan Dombrowsky,	0480/85635